DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 163. Sobota, 26 Lipca (7 Sierpnia). 1869 r.

Rok 6.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs. 2; miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5;—kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 26 Lipca (7 Sierpnia).

Nominacja i uwolnienie. Prezesowi sądu kryminalnego lubelskiego, radcy stanu Józefowi *Nowickiemu*, Najmiłościwiej rozkazano być członkiem warszawskich departamentów senatu rządzącego, z płacą przywiązaną do tej posady i z posunięciem go, na zasadzie artykułu 102-go ustawy o służbie cywilnej w Królestwie Polskiem, na rzeczywistego radcę stanu. — Członek warszawskich departamentów senatu rządzącego, rzeczywisty radca stanu *Jaroszewski*, Najmiłościwiej uwolniony został, na własne jego żądanie, z powodu nadwątlonego zdrowia i na skutek wysługi lat przepisanych dla otrzymania całkowitej emerytury, całkiem od służby, z prawem noszenia w dymisji munduru przywiązanego do ostatniej jego posady. (*Goniec Urzęd.*)

Najwyższy rozkaz. Najjaśniejszy Pan w d. 27 czerwca Najwyżej rozkazać raczył wyłączyć z pod zarządu głównego naczelnika kraju północno-zachodniego gubernję mohylewską, poddawszy ją pod bezpośredni zarząd ministerstwa spraw wewnętrznych z tym warunkiem, ażeby wszystkie prawa i obowiązki jenerał-gubernatora wileńskiego pod względem osobnych rozporządzeń i środków wydanych dla gubernij kraju północno-zachodniego włożone były co do gubernji mohylewskiej na ministra spraw wewnętrznych. Przytem Najwyżej rozkazano, ażeby na przyszłość dla gubernji mohylewskiej w liczbie innych rozporządzeń pozostawiony był w pełnej swej mocy Najwyższy rozkaz z d. 5 marca 1864 o służbowych prerogatywach urzędników pochodzenia ruskiego. Dla bezwarunkowego zaś wykonania Najwyżej zatwierdzonego w d. 22 maja 1864 postanowienia komitetu zachodniego, ażeby, oprócz natychmiastowego obsadzenia wszystkich wyższych urzędów i wszystkich posad będących w styczności z ludem przez urzędników ruskich, stopniowo obsadzane były przez rosjan i inne posady, Najjaśniejszy Pan dozwolić raczył ministrowi spraw wewnętrznych znieść się ze wszystkiemi władzami, pod których zarządem zostają jakiekolwiek rządowe władze gubernji, ażeby znowu nieprzyjmowały osób pochodzenia polskiego do żadnego urzędu w gubernji mohylewskiej. (*Wileń. Wiest.*)

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 24 Lipca (5 Sierpnia) r. b., w ilości rsr. 10,415 kop. 60, Włodzimierzowi *Trepce*, właścicielowi miasta Iwanowice, położonego w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kaliszskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 1,434 kop. 40, sukcesorom Zofji *Wierzbickiej*, właścicielom m. Lasocin, położonego w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opatowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 4,974 kop. 27, *Najjaśniejszemu Panu*, Właścicielowi wsi Polesie i Uderz, należących do Księstwa Łowickiego, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Sochaczewskim, Gminie Iłów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 36 kop. 67, Kasie miasta Zawichosta, z części tegoż miasta, położonego w Gubernji Radomskiej, Powiecie Sandomierskim, wysłane zostanie do depozytu Banku Polskiego;— w ilości rsr. 20,489 k. 40, Klementynie *Gloc*, właścicielce m. Konstantynowa, położonego w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łodzińskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 17 kop. $16\frac{2}{3}$, *Skobelewowi*, właścicielowi wsi Słobódka, położonej w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Sejnskim, Gminie Zaboryszki, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Suwałkskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 577 kop. 73, Kasie miasta Grójca, z części tegoż miasta, położonego w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Grójeckim, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; — w ilości rsr. 18 k. 62, Józefowi i Julji *Pajewskim*, właścicielom miasta Nur (Wodzińszczyzna), położonego w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrowskim, asygnowane będzie z Kasy Okręgowej Ostrołęckiej, celem wypłaty komu należy; —w ilości rsr. 7,798 kop. 84, *Sokołowskiej*, właścicielce miasta Czyżewa, położonego w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,899 kop. 47, Antoniemu i Wawrzynie *Kruszewskim*, właścicielom miasta Radymin, położonego w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radymińskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy.

Pocztamt Warszawski.— Po zniesieniu się z p. Naczelnikiem Warszawskiego Okręgu Żandarmów i z p. Warszawskim Ober-Policmajstrem, uznanem zostało za możebne, zastosować zezwolenie JW. Namiestnika Jego Cesarskiej Mości w Królestwie Polskiem, o zniesieniu istniejącego dotąd meldunku i wizowania przez policję paszportów pasażerskich na stacjach dróg żelaznych, i do osób przyjeżdżających do Warszawy i ztąd wyjeżdżających końmi pocztowemi w powozach pocztowych. Podając o tem do wiadomości publicznej Pocztamt nadmienia, że na mocy powyższego zezwolenia, pasażerowie przy zamawianiu koni pocztowych lub miejsca w powozie pocztowym, zwolnieni są nadal od obowiązku produkowania paszportów.

W rozkazie Warszawskiego Ober - Policmajstra do Policji Wykonawczej zamieszczono: Naczelnik żandarmerji powiatu skierniewickiego i grodiskiego, doniósł naczelnikowi warszawskiego okręgu żandarmów, że włościanie pow.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Caboriau.

CZĘŚĆ DRUGA.

TAJEMNICA RODZINY DE CHAMPDOCE.

IX.

(Patrz Nr. od 259 z r. z. do 162).

— Przynajmniej, rzekł do siebie, niech ostatnie i najdroższe życzenie mojego ojca spełni się według jego woli.

I nie tracąc chwili, napisał do ex-płóciennika list w którym wyraził chęć ujrzenia go w Champdoce i zarazem oświadczył, iż nieszczęście jakie spotkało ojca nie powinno zmieniać w niczem powziętych przez niego planów.

Tym listem Norbert rozstrzygnął o swojem przeznaczeniu!

X.

Podobna do podpalacza, który podłożywszy ogień, oddala się i czeka na pewny wybuch pożaru, panna de Sauvebourg powróciła do zamku rodziców.

Jak to słusznie przewidziała, mówiąc do Daumana, godziny wlekły się jej powoli... w niewymownym niepokoju i straszliwej trwodzę.

Przy całej energji charakteru i wydoskonalonej sztucę maskowania się, Djana nie mogła ukryć wrażeń miotających nią w tej chwili.

Podczas kolacji, którą w Sauvebourg podawano o dziewiątej wieczorem, nie mogła wziąść do ust ani odrobiny pokarmu.

Mówiła sobie albowiem, że w tej samej chwili wieczerzano zapewne i w Champdoce a wyobraźnia rozpłomieniona, przedstawiała jej obraz księcia wypijającego truciznę.

Szczęściem, ani ojciec ani matka, nie zwracali na Djanę uwagi — dniem przedtem otrzymawszy list z Paryża, z doniesieniem że syn ich jedyny, dla którego właśnie poświęcili przyszłość Djany—zapadł w niebezpieczną słabość, oboje margrabstwo zrstawali pod wpływem najsmutniejszych myśli i roztrząsali właśnie zamiar udania się natychmiast do Paryża.

Bynajmniej przeto nie zwrócili uwagi na córkę, która oświadczyła zaraz po skończeniu wieczerzy, że z powodu nadzwyczajnego bólu głowy, musi oddalić się do swego pokoju.

Jakoż, zamknąwszy się w nim samotnie, panna de Sauvebourg mogła dopiero odetchnąć swobodniej nieco: tu bowiem nie potrzebowała już układać fizjognomji i czuwać ciągle nad sobą. Wolno jej było poddać się okropnemu niepokojowi, który miotał jej sercem. Nawet nie przyszło jej na myśl położyć sie do snu — wiedziała że ten sen zabiła jak Makbet na wieki! owinąwszy się więc w muślinowy podwłośnik, siadła w otwartym oknie i... czuwała z widmami otaczającemi jej wyobraźnię!

Cóż byłaby dała w tej chwili za czarodziejską władzę widzenia rzeczy pełniących się w oddali!

Pochylona w oknie, z szyją wyciągniętą i okiem wlepionem w stronę zamku Champdoce, łowiła uchem każdy dźwięk, każdy powiew wiatru, jakby spodziewała się że jej przyniesie jakąś wieść stanowczą.

Spodziewała się wreszcie, i pewną była nawet, że Norbert znajdzie jakiś sposób zawiadomienia jej czy zamiar jego powiódł się lub spełzł na niczem.

Nadszedł wreszcie poranek — blady i chłodny — przejęta dreszczem Djana, zamknęła okno i położyła się w łóżko ziębnięta, nieśmiejąc przyzywać snu dobroczynnego, dla dusz niewinnych....

— Norbert, mówiła pocieszając się, jest nadto ostrożny, aby mógł oddalić się po takim wypadku; niepodobna mu będzie przesłać mi wiadomości wcześniej jak o południu.

Lecz wszelkie rozumowania nie zdołały jej uspokoić—pierwsza z całego domu powstała i wyszedłszy do ogrodu stała w miejscu z którego widać było wieże zamku Champdoce — spodziewając się co chwila jakiejś ztamtąd wieści.

Lecz nie doczekała się żadnej i musiała wracać do domu, gdzie odgłos dzwonu wzywał ją do śniadania, podczas którego znosiła męczarnie cięższe niż wczoraj jeszcze!

Nakoniec, około godziny trzeciej po południu,

grodiskiego, przy częstych w tym pow. wypakach karbunkułu u bydła rogatego, pomimo ogłaszanych niejednokrotnie przez miejscowe władze policyjne ostrzeżeń, nie przestają używać na pokarm mięsa z bydła, na rzeczoną chorobę padłego i w skutku tego sami chorobie ulegają. JW. hrabia Namiestnik Królestwa, mając sobie okoliczność tę przedstawioną i z uwagi, że wypadki choroby mieszkańców, od używania na pokarm mięsa z chorego bydła, tak padłego jak i zabitego, miały miejsce i w innych powiatach Królestwa Polskiego, rozkazać raczył: ogłosić przez dzienniki gubernjalne, surowe w tym przedmiocie ostrzeżenie mieszkańców.— Doszło do mojej wiadomości, że pomimo wydanego w roku 1866 rozporządzenia, niektórzy kominiarze przy straży ogniowej zostający, poważają się domagać od mieszkańców i właścicieli domów, wynagrodzenia za wycieranie kominów, a w razie odmowy, zrządzają uszkodzenia w kominach, a nawet czynią odgróżki mieszkańcom. Dla zapobieżenia temu nadużyciu, warszawski Ober-Policmajster wzywa wszystkich mieszkańców miasta Warszawy, ażeby odtąd nikt żadnego wynagrodzenia kominiarzom nie dawał, domagających się takowego wskazywali policji wykonawczej, na którą włożony jest przezemnie obowiązek natychmiast aresztować winnego i przy odezwie komisarza cyrkułowego z wyszczególnieniem winy, odesłać za pośrednictwem właściwego brandmajstra, do naczelnika straży ogniowej, dla należytego rozporządzenia.

Zarząd Instytutu Muzycznego (Konserwatorjum) Warszawskiego, zawiadamia osoby interesowane, że zapis uczni i uczennic do Instytutu na rok szkolny 1869/70 rozpocznie się dnia 20 Sierpnia (1 Września), a kurs nauk z d. 3 (15) Września r. b. Pod jakiemi warunkami młodzież obojej płci może być do Konserwatorjum przyjmowaną, objaśnia to bliżej Ustawa dla Zakładu tego przepisana, o szczegółach której można powziąść bliższą wiadomość w Kancelarji Instytutu codziennie od godziny 9-ej do 11-ej z rana, i po południu od 5-ej do 7-ej, wyjąwszy niedziele i święta. Zarząd Instytutu wskazuje tylko w tej mierze główniejsze zasady, a mianowicie: 1) Że kandydat lub kandydatka ma mieć najmniej 12, a najwięcej 20 rok życia; wiek wcześniejszy i późniejszy w razie zdolności nadzwyczajnych i dostatecznego usposobienia, nie może być przeszkodą do przyjęcia ucznia. 2) Że opłata za naukę wynosi na pół roku rsr. 25. 3) Że kandydaci winni złożyć: metrykę urodzenia, świadectwo szczepionej ospy, świadectwo lekarza, że stan ich zdrowia pozwala na naukę śpiewu, świadectwo szkolne z usposobienia w czytaniu, pisaniu i znajomości 4-ch działań arytmetycznych. 4) Że kandydat lub kandydatka podda się egzaminowi w obec członków Konserwatorjum, którzy o ich zdolności muzykalnej i przygotowaniu technicznem wyrzekną. 5) Że przedmiota wykładane są trzy razy w tygodniu: dla klas żeńskich: we wtorki, czwartki i soboty; zaś dla klas mezkich, w poniedziałki, środy i piątki. W myśl art. 70 Ustawy, uczniowie pozyskujący patenta z ukończenia Instytutu Muzycznego, mają tem samem uznaną kwalifikację ubiegania się o posady Nauczycieli muzyki w Zakładach Rządowych, o miejsca odpowiednie w Cesarskich i Warszawskich Teatrach, oraz kapelach wojskowych i kościelnych,—nakoniec trudnienia się nauczycielstwem prywatnem w Cesarstwie i Królestwie. 6) Że uczniowie odznaczający się zdolnościami, pracowitością i moralnem prowadzeniem, uwalniają się od powinności rekruckiej przez cały czas zostawania w Instytucie i to nie inaczej, jak na poświadczenie Zwierzchności onegoż o wzmiankowanych przymiotach pomienionych uczniów. 7) W roku bieżącym szkolnym będą wykładane następujące przedmiota: Nauka śpiewu solowego; śpiewu chórowego; solfedziów i czytania nut głosem; fortepjanu, klasy wyższej i niższej; fortepjanu dla śpiewających; skrzypców, klasy wyższa i niższa; violonczeli; organów wyższej i niższej klasy; religji i rytuału kościelnego dla organistów; harmonji, kontrapunktu, kompozycji i instrumentacji; języka ruskiego; języka włoskiego. Kandydaci i kandydatki nowo przybywający, zgłaszać się winni do egzaminów w towarzystwie rodziców i opiekunów, od d. 20 Sierpnia (1 Września) z rana od godziny 9-ej do 12-ej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 26 Lipca (7 Sierpnia).

Hrabia Beust w komitecie delegacji przedlitawskiej oświadczył, że tylko wtedy może ręczyć za trwały pokój w Europie, jeżeli takowy przez 4 lata nie zostanie zakłócony. Na jakiej podstawie kanclerz państwa austro-węgierskiego obawiał się wojny w ciągu 4 lat, nie objaśnia krótkie z Wiednia doniesienie. Delegacja przedlitawska uznała jednak tę groźbę tylko za narzędzie do skłonienia jej do uchwalenia budżetu wydziału wojny i nie zważając na nią, zaproponowała wykreślenie z tego budżetu kredytów na zbudowanie dwóch parostatków do bronienia przeprawy na Dunaju, na budowle forteczne i t. p. Obie delegacje, a szczególnie też węgierska zamierzają podobno głosować za zniesieniem posad reprezentantów Austrji przy wszystkich dworach państwa należących do związku niemieckiego, aby tym sposobem zapobiedz dalszemu mięszaniu się hr. Beusta do wzajemnych stosunków tych państw pomiędzy sobą. Silna panuje także agitacja za zniesieniem posady reprezentanta Austrji przy stolicy apostolskiej, do czego przyczynił się wspominany wczoraj list kardynała Rauschera, wskazujący, że nawet od umiarkowanych stosunkowo dostojników kościoła, nie nie należy się spodziewać ustępstw na korzyść nowej ery. List kardynała został złożony przez hr. Taaffe do akt. Takiż sam los czeka i petycje żądające zniesienia klasztorów, gdyż rząd obawia się przez to oburzyć w niektórych prowincjach niższe warstwy ludności, na które klasztory wywierają jeszcze znaczny wpływ.— Względem Galicji, jak się zdaje, gabinet postanowił trzymać się innej niż dotąd polityki i po zakazie obchodu rocznicy unji lubelskiej, zamierza naznaczyć zastępcą marszałka sejmu, znanego przewódcę stronnictwa rusińskiego p. Ławrowskiego, co skłoniło, pomiędzy innemi, hr. Gołuchowskiego, byłego namiestnika i dotychczas obrońcę postępowania gabinetu, do złożenia mandatu deputowanego na sejm galicyjski. Za jego przykładem ma pójść i wielu innych deputowanych po ukończeniu prac delegacji.

Dość charakterystyczną wskazówką we Francji, jest przychylne uznanie wprowadzających się reform do konstytucji ze strony dzienników opozycyjnych. Pomiędzy innemi *Opinion nationale* powiada, że po raz pierwszy od lat 10-u konstytucja została zmieniona za pomocą reformy, a nie za pomocą rewolucji, co wskazuje, iż w istocie jest ona dającą się doskonalić. Z tego powodu można wnosić, iż dążeniem umiarkowanej opozycji będzie na przyszłość usiłowanie polepszenia istniejących stosunków lecz już nie ich obalenia. Tak, *Journal des Débats* i *Temps* odzywają się bardzo przychylnie o nowych reformach, uważając je wszakże za punkt wyjścia do dalszych reform. Jeżeli organa krańcowej opozycji i dawnych stronnictw nieprzychylnie odzywają się o tych reformach, to jest wskazówką, iż rzeczywiście są one pożyteczne i oddalają upragniony przez te stronnictwa upadek dynastji Napoleona. Dzienniki angielskie bez różnicy barwy, także przychylnie oceniają te reformy, kiedy nieprzyjaźnie odzywają się dzienniki wiedeńskie, w taki odwzdzięczając się sposób za przychylność prasy francuzkiej dla Austrji.

Z Madrytu donoszą o powołaniu rezerw pod broń, co najwyraźniej wskazuje, iż powstanie karlistów nie było tak bez znaczenia jak chciały wmówić dzienniki madryckie. — W Nowym Jorku rządowi peruwiańskiemu udało się zapobiedz wysłaniu ztamtąd zbudowanych w Stanach Zjednoczonych, na rachunek Hiszpanji 15 statków pancernych. Ponieważ pomiędzy Hiszpanją a Peru, nie został jeszcze zawarty formalny pokój, rząd Stanów Zjednoczonych musiał uczynić zadość reklamacji Peru w przedmiocie tych statków, nie chcąc pogwałcać zasad neutralności.

Wiadomości telegraficzne.

* *Ostaszkow, 21 lipca (2 sierpnia).* Konstruktor drogi żelaznej nowotorżskiej, dla większej pewności co do ukończenia robót ziemnych, zwiększył znacznie w ostatnich czasach liczbę robotników na tej linji. Inspektor rządowy i jeden z dyrektorów zarządu, którzy odbyli w tych dniach inspekcję całej linji, byli, jak powiadają, ze wszech miar zado-

---

nię mogąc już wytrwać dłużej, wymknęła się z domu i pobiegła do mięszkania prezesa.

Sądziła, że Dauman wie już cóś pewnego—a przynajmniej, że zdoła ją uspokoić jakiemś rozumowaniem. I ta nadzieja omyliła ją również.

Szanowny prezes, nie znajdował się w lepszem jak jego wspólniczka usposobieniu i całą noc przepędził w okropnym niepokoju, pocąc się w łóżku z przestrachu.

Cały poranek siedział zamknięty w swoim gabinecie, drżąc na najmniejszy szelest — nakoniec zdecydował się wyjść na chwilę dla powzięcia jakichś wiadomości.

Jakoż, dowiedział się od jednego z mieszczan Bivrońskich spotkanego w drodzę, że wczoraj, późno już wieczorem przysłano z Champdoce po doktora, dla ratowania księcia, którego życie zagrożone było. Dauman powrócił z tą jedną tylko, dość groźną wiadomością, gdy panna Sauvebourg zjawiła się u niego.

Na widok margrabianki sine policzki szacownego prezesa zaczerwieniły się gwałtownie—oczy zabłysły ogniem wściekłości i odrzuciwszy na stronę wszelkie ceremonje, zaklął on straszliwie i zawołał:

— Pani tu? Po co? Chyba oszalałaś przychodząc do mnie! A może uwzięłaś się pani przekonać całe miasteczko Bivron, że jesteśmy wspólnikami Norberta!..

— Wielki Boże! Cóż to znaczy?

— To znaczy, że ten przeklęty książę nie umarł— a jeśli wyzdrowieje, to będziemy zgubieni—czyli raczej ja sam tylko będę zgubiony, gdyż pani dasz sobie radę i wykręcisz się z biedy. Jesteś córką wielkiego pana, a tacy nie gryzą się pomiędzy sobą — na mnie więc nieszczęśliwym wszystko się skrupi!

— Wszakże mówiłeś, że to działa jak piorun...

— Ja, miałem mówić coś podobnego? Nie prawda! Ach! gdybym był przewidział... Lecz zaprę się wszystkiego! Pani to oszukałaś mię i wykradłaś flaszeczkę. O! potrafię się bronić... panią, całą szlachtę i wszystkich wpakuję w błoto! Jestem uczciwym człowiekiem! Trzeba było działać samej w tak ważnej sprawie... pani jesteś odważna i pewnie nie straciłabyś głowy, gdy tymczasem ten niedołęga, twój kochanek, pokpił sprawę.

Panna de Sauvebourg chciała poskromić zuchwalstwo prezesa, który ją znieważał bez żadnego względu, lecz ten przerwał jej mowę, wściekły, jak każdy tchórz w obec niebezpieczeństwa:

— Ach! zawołał szydersko,—nie mam czasu na cedzenie grzecznych słówek, gdy czuję że głowa chwieje się mi na karku. Otóż, zrób mi pani grzeczność, wynoś się ztąd natychmiast i niech twoja noga nie postanie odtąd w mym domu.

— Dobrze—w takim razie sama poślę po nowiny do zamku Champdoce...

— Do stu tysięcy diabłów! zawołał Dauman z groźnym gestem—nie waż się pani uczynić coś podobnego!.. Lepiej już będzie gdy sama tam pójdziesz i zapytasz po prostu księcia, czy smakowała mu trucizna?

Lecz Djana chciała dowiedzieć się czegoś pewnego koniecznie; zamiast więc ustąpić przed gwałtownością przerażonego prezesa, pogroziła mu sama tak stanowczo, że wreszcie Dauman zniewolony i upokorzony, przyrzekł iż sam pójdzie dla powzięcia pewnych wiadomości, a gdyby do jutra jeszcze o niczem dowiedzieć się nie zdołał, w takim razie, poślę córkę wdowy Rouleau do zamku.

Przy rozstaniu, wspólnicy umówili się o miejsce w którem zejść się mieli dla dalszego porozumienia się z sobą.

Wprawdzie, zazwyczaj obietnice nic nie kosztowały prezesa, zapominał o nich bez ceremonji, skoro tylko spełnienie nie odpowiadało jego chęciom— lecz tym razem, ani mu nawet na myśl nie przyszło by zwieść pannę de Sauvebourg. Prawdę mówiąc, energja tej dziewicy imponowała mu wielce—bał się jej nawet widocznie.

Czując że stoi pomiędzy dwoma ostatecznościami—to jest narażeniem się na podejrzenie lub na zemstę margrabianki, wolał wybrać mniejsze niebezpieczeństwo i postanowił być jej posłusznym.

Jednakże wszelkie starania i cała przebiegłość prezesa na nic się nie zdały w tym razie i przez całą dobę nie dowiedział się niczego więcej prawie nad to, co mu najprzód powiedział mieszczanin bivroński.

(*d. c. n.*).

woleni z postępu wszystkich w ogóle robót na tej linji. *(Birż. Wied.)*.

---

* *Wiedeń, 4 sierpnia (23 lipca)*. Komisja budżetowa delegacji rady państwa wykreśliła na swem dzisiejszem posiedzeniu wydatki na budowę dwóch parostatków wojennych dla Dunaju, oraz na nowe działa forteczne, jak niemniej inne ważne pozycje. W ciągu rozpraw kanclerz państwa oświadczył, że trudno jest ręczyć za pokój na długie lata. Wynurzył on atoli zdanie, że jeżeli pokój potrwa jeszcze cztery lata, w takim razie można go będzie uważać prawdopodobnie za zapewniony na dłuższy czas. *(Wolffs T. B.)*.

* *Wiedeń, 5 sierpnia (24 lipca)*. *Die Presse* zaprzecza wiadomości podanej przez *Indep. belge*, jakoby hr. Beust miał rozesłać notę okólnikową dla wyjaśnienia myśli powiedzianych przez niego w delegacji węgierskiej i dla złożenia oświadczenia, że gabinet wiedeński zastrzega sobie zupełną swobodę działania. Nie istnieje w ogóle żadna korespondencja dyplomatyczna w przedmiocie oświadczeń kanclerza państwa w komisjach delegacij. *(Tamże)*.

* *Peszt, 3 sierpnia (22 lipca)*. Na propozycję rady ministrów, król odrzucił prośbę księżnej Karageorgjewicz o ułaskawienie jej męża. Proces prowadzi się dalej. *(Cor. Hav. Bul.)*.

* *Paryż, 4 sierpnia (23 lipca)*. Powiadają, że na dzisiejszem posiedzeniu rady ministerjalnej powzięto decyzję co do licznych zmian w obsadzeniu prefektur. *(Wolffs T. B.)*.

* *Florencja, 4 sierpnia (23 lipca)*. Zaprzeczają, jakoby na ostatniej radzie ministrów postanowiono zamknąć sesję parlamentarną.—Królowa portugaska jest spodziewaną dziś w Monza. Zdrowie królowej bardzo się polepszyło *(Corr. H. B)*.

* *Bukareszt, 4 sierpnia (23 lipca)*. Około dróg żelaznych i kanałów pracuje obecnie około 15,000 ludzi. Książe zwiedza bardzo często roboty w towarzystwie ministra Ghiki. Większa częś dróg żelaznych oddaną zostanie w listopadzie do użytku publicznego. *(Wolffs T. B.)*.

* *Madryt, 3 sierpnia (22 lipca)*. *Imparcial* zaprzecza, jakoby istniały jeszcze 33 bandy karlistów. Większa część została rozproszoną. Pozostałe bandy są nieliczne. *(Cor. Hav. Bul.)*.

* *Madryt, 4 sierpnia (23 lipca)*. *Gazette de Madrid* donosi o spotkaniu się ochotników wolności z bandą karlistów. Donosi ona równocześnie o rozwiązaniu się kilku band. Dwie osoby, które należały do bandy proboszcza z Alcalon, zostały wczoraj rozstrzelane w Yglasueta. *(Tamże)*.

* *Madryt, 5 sierpnia (24 lipca)*. Bandy karlistowskie ścigane są energicznie. Gazeta urzędowa donosi, że ostatnia, nieliczna banda w La Manchy, dowodzona przez księdza, została pobitą. Dowódca stawił się osobiście i wyjednał przebaczenie dla siebie i dla swej bandy. *(Wolffs T. B.)*.

* *Londyn, 5 sierpnia (24 lipca)*. Z Nowego-Jorku donoszą pod datą wczorajszą przez telegraf atlantycki: Na żądanie posła rzeczypospolitej Peru, władze unji zasekwestrowały 15 łodzi kanonjerskich hiszpańskich, które budowane były na warsztatach tutejszych, prawdobnie dla użycia ich przeciw Peru. *(Wolffs T. B.)*.

* *Nowy-Jork, 3 sierpnia (22 lipca)*. Wczoraj odbył się meeting demokratów przeciwko rządowi. W przyjętych uchwałach oskarżają oni prezydenta Granta, iż zaniedbał opiekować się skutecznie prawami naturalizowanych obywateli irlandzkich, i że dopomagał hiszpanom do przytłumienia powstania na w. Kubie. *(Cor. Hav. Bul.)*.

---

* (Kurjerek miejski). Już to o tegorocznej pogodzie, jak o materji mieniącej się lub o kobiecie ekscentrycznej, coraz coś innego powiedzieć da się... Dopiero uśmiech, dopiero łza widnieją na jej obliczu! Wczoraj naprzykład, dzień cały przeszedł skwarnie i słoneczno — wieczór zachmurzył horyzont, a później o godzinie 11-stej spadł deszcz ulewny, który w jednej chwili pozalewał ulice a rynsztoki zamienił w potoki burżliwe. Nie zbrakło też temu tańcowi żywiołów, muzyki gromów i oświetlenia z błyskawic—słowem, noc przeszła dżdżysta i słotna, a i poranek dzisiejszy nie lepszym się też okazał. Jeżeli do południa nie będzie gwałtownej na pogodę odmiany, to projekt jutrzejszego przedstawienia teatralnego „na wyspie" w amfiteatrze łazienkowskim, spełznie na niczem. Dodamy tu jeszcze, że dzień wczorajszy był trzydziestoletnią rocznicą owej sławnej burzy, która w roku 1839 dnia 6 sierpnia pozrywała łazienki wiślane, i zmusiła nagich uciekać do miasta. W owej pamiętnej burzy utonęło wiele osób, pomiędzy niemi p. Lefevre, żałowany powszechnie.

— Podczas pożaru, który w zeszłą środę ogarnął gwałtownie i podczas nocy, dom przy rogu ulicy Waliców i Chłodnej położony, tutejsza straż ogniowa dała dowody nietylko zwykłej energji i umiejętności w gaszeniu ognia, lecz także złożyła na ołtarzu ludzkości najdroższe kwiaty poświęcenia. Począwszy od naczelnika jej, szanownego pułkownika Majewskiego i dwóch brandmajstrów: kapitana Skowrońskiego i Tura, którzy z narażeniem życia ocalali, z płomieni już prawie, mieszkańców gorejącego domu, wynosząc ich po wątłych drabinach, aż do prostego strażnika i kominiarczyka, wszyscy okazali się bohaterami w tej okropnej z szalonym żywiołem walce! Była chwila, w której każdy z trzech wymienionych wyżej zwierzchników zagrożony był utratą życia —chwil takich w życiu ich wiele i co dzień trafić się może — a przecież z jaką zawsze energją i zapałem gotowi oni wznowić tę walkę, której trofeami są ocalone mienia i życia bliźnich. Podczas tego pożaru o którym szczegóły podaliśmy w wczorajszym numerze *Dziennika*, nikomu jak słychać z licznych mieszkańców domów sąsiednich, którzy powynosili rzeczy na ulicę—nic nie zginęło—a nieszczęśliwym pogorzelcom, sąsiedni mieszkańcy ofiarowali natychmiast przytułek i pomoc w główniejszych potrzebach. Jakkolwiek każdy pożar jest klęską ludzkości i chroń Boże odeń każdego, ten przecież był heroicznym poematem, w którym odwaga i poświęcenie dla bliźnich, opromieniły raz jeszcze, dzielną zawsze, tutejszą straż ogniową.

— Od żywego dramatu, przejść musimy do komedji scenicznej, chcąc zdać sprawę czytelnikom z wczorajszego przedstawienia w teatrze. A było ono ciekawe z rozmaitych przyczyn: już to że dawano raz pierwszy nową, tłumaczoną z francuzkiego komedyjkę: „Trzewiki balowe", do której wchodzą dwie tylko osoby, lecz przedstawianą przez takie jak pp. Bakałowicz i Rakiewicz artystki—już znowu dla tego że w „Cichej wodzie" Chęcińskiego, sam autor grał rolę profesora po Rychterze. — O „Trzewikach balowych" powiemy, że jest to obrazek napisany łatwo, a przetłumaczony gładko, w którym jest wiele drobnej prawdy kobiecej lecz mało akcji a mniej jeszcze porządnego układu. Cały efekt sytuacij zawiera się w ciągłym ambarasie pani de Chatenay (p. Bakałowicz) damy, która przebrana za subretkę wchodzi w służbę do pani de Marcilly (p. Rakiewicz) narzeczonej swego brata, a to dla przekonania się o charakterze, wadach i przymiotach przyszłej swojej bratowej. Wszedłszy w taką mniemaną służbę, elegancka i kapryśna dama, musi co chwila znosić jakieś kaprysy i wymagania swojej pani—która dowiedziawszy się zwłaszcza o mistyfikacji, podwaja rozkazy upokarzające fałszywą subretkę, aż nakoniec zmusiwszy ją do włożenia sobie na nogi trzewików balowych, przy której to czynności pani de Chatenay klęczyć musi — odkrywa rzecz całą. Rozumie się że następują objaśnienia i zgoda. Gdyby do tej komedyjki wchodził choć jeden mężczyzna, zyskłaby ona wiele na ożywieniu akcji—same kobiety mogą utworzyć obrazek na scenie, lecz komedji i dramatu ani w życiu ani na scenie nie stworzą! Prawda że tu kobietami są dwie znakomite artystki...

— P. Chęciński w „Cichej wodzie" nie zastąpił wprawdzie Rychtera, który rolę starego profesora utworzył i odegrał znakomicie, lecz miał wiele zapału w deklamacji, wiele uczucia w pewnych sytuacjach, za wiele może obojga... i wyszedł szczęśliwie z trudnego zadania zdobywszy sobie nawet huczne i jednomyślne oklaski widzów. P. Ostrowski w roli Gerwazego był nieporównanym—zresztą, on „tak zawsze" czyni, ilekroć rola przypada do jego usposobienia jak w tej sztuce, lub w „Damach i Huzarach" naprzykład.

— Kąpiących się w Wiśle taka masa przybywa, że łazienki dotychczasowe nie są wstanie wystarczyć potrzebom gości—założono tu znów jedną, nową, na Rybakach.

— Artyści tutejsi: malarze i rzeźbiarze, zajęci są obecnie wykończaniem prac przygotowawczych, przeznaczonych do ozdoby przyszłej sali wystawy—na Krakowskiem Przedmieściu, gdzie dawniej był odwach.

— Przed paru miesiącami burze z ulewą odkryły dawny kanał przy rogu ulic Browarnej i Gęstej—kanał ten jednak wymaga naprawy. *Al.*

* (Stowarzyszenie spożywcze „Merkury"). Wydawane w sklepie p. J. Rozenblum marki zwrotne, opatrzone być winny, oprócz wycisku znajdującego się na odwrotnej stronie, podpisem jednego z członków rady nadzorczej, a mianowicie z cyfrą „E. Bronisz"; członkowie zechcą zwracać uwagę na powyższe cechy.

* (Wiadomości gospodarskie). Podług korespondencji z dnia 19 (31) lipca z okolic gór Ś.-Krzyzkich (pow. opatowski i sandomidrski gub. radomska), do *Gaz. Warsz.*, oczekiwana pogoda nastąpiła, upały ogromne. Żniwa, które w tamtejszej okolicy na północnym stoku gór nieco później się rozpoczynają, jak z tamtej strony gór, są w pełnym rozwoju, sprzęt żyta na ukończeniu. O najemnika jak zwykle w początkach żniw trudno, lecz jak tylko włościanie u siebie się załatwią, nie będzie można pod tym względem narzekać. Ceny najmu są dość znaczne, płaci się za dzień pieszy po kop. 30 oprócz wódki, od pszenicy wypadnie takiż dzień po kop. 35 do 40. Żyto wybujało w słomę, w następstwie czego ziarno nie jest tak pełne i ważne, jak innych lat. Podług dokonanego na próbę omłotu, z kopy snopków średniej więzi wypadło nie wiele więcej jak półtora korca czystego żyta, którego cena dotąd jeszcze nie ustanowiona. W pszenicy, jak o tem poprzednio doniesiono, robaki zrządziły znaczne szkody. O rezultacie zbioru nic jeszcze stanowczego powiedzieć nie można. Niektórzy sprzedali pszenicę na pniu po rs. 4 kop. 50 za korzec. Koniczyna tam gdzie się została, przedstawia na drugi pokos nadspodziewanie świetne zbiory, również potrawy na łąkach pięknie się pokazują, aby tylko można je pogodnie sprzątnąć. O zarazie na kartofle nie słychać, przeciwnie poprawiły się znakomicie, obiecując dobry plon, z wyjątkiem niektórych miejscowości nisko położonych. Kapusta, buraki i wszelkie warzywa, oraz lny i konopie, nie przedstawiają nic do życzenia. W ogóle na zbiory narzekać nie można, a gdyby nie szkody zrządzone przez robaki w pszenicy, rok bieżący zaliczyćby można do dosyć pomyślnych.

* (Znaleziony skarb). *Warsz. Dniew.* pisze: W gm. Karczew gub. siedleckiej, znaleziony został garnek z starożytnemi monetami srebrnemi. Pomienione monety dla ocenienia ich pod względem archeologicznym, przesłane zostały rektorowi szkoły głównej w Warszawie. Zaproszony do ocenienia znawca starożytności wschodnich, zasłużony profesor i członek honorowy st. petersburgskiego cesarskiego uniwersytetu, bawiący czasowo w Warszawie p. Muchliński, wypowiedział, jak donoszą w *Siedl. Gub. Wied.* następujące zdanie: Znaleziona kolekcja monety, nazywa się dirgemenni (srebrnikami), wybitemi przez emirów z dynastji Samanidów. Panowali oni w najpiękniejszych krajach Azji średniej. Moneta Samanidów co do wartości kruszcu, była lepszą od monety innych dynastij muzułmańskich, dla tego wywożono ją w wielkiej ilości, i tym sposobem moneta ta rozszerzyła się po wszystkich krajach Europy, i chowano ją na wzór naszych kapitałów, mianowicie w Rosji i Polsce. Na monecie znajdują się następujące napisy w języku arabskim: w środku przedniej strony: „Niema bóstwa oprócz Boga, on jeden, on niema kolegów". Na około zaś niej: „W imię Boga wybity został ten dirgem (w takim to mieście i w takim to roku, np. w Szasz 315 r.), „czwarty i piąty wiersz Ajaty 30 rozdziału koranu), „Do Boga należy władza przed i potem, i w ten dzień uradują się prawowierni jego pomocą". W środku strony odwrotnej: „Mahomet apostoł Boga", imię abasydskiego Kalifa, np. Muklefij, i imię emira, np. Naer-ben-Achmed. Na około zaś niej: „Machomet, apostoł Boga, posłał on jego z kierownictwem i prawdziwą religją, ażeby ją postawił na czele wszystkich innych religij bez względu na upór wyznających różne bóstwa (to jest wyznających kolegów Boga"), (wiersz 9 rozdz. 61 koranu). Napisy te otaczające monetę, na niektórej z nich bywają jednakowe, ale bardzo rzadko. Wartość kruszcu wynosi od 15 do 20 kop., cena zaś numizmatyczna każdej sztuki od 30 do 40 kop. to jest dwa razy więcej od rzeczywistej wartości kruszcu. Dynastja Samanidów panowała od 876 do 999 r. według naszej ery. Pomiędzy monetą, o której mowa, najwięcej dirgemów okazało się z czasów panowania emirów: Naera syna Achmeda i Mansura syna Nucha z 915 i 963 r. według ery chrześcjańskiej.

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie poczynając od jutra, to jest 26 lipca (7 sierpnia) do 31 lipca (12 sierpnia) r. b. włącznie, powinny być zapalane o godzinie 8-ej wieczorem, a gaszone o godzinie 2-ej minut 45 z rana.

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym, o godzinie 9-ej wieczór, w cyrkule Bielańskim, w domu pod N. 1771*b* przy ulicy Nowowiniarskiej, wewnątrz sklepu sukna, kupca 2-ej gildy, Rynga, wszczął się pożar, w skutku czego do 20 postawów sukna w części spaliło się lub obgorzało; ogień w krótkim czasie przez 1-ą część straży ogniowej ugaszony został. Towar w sklepie na rs. 10,500 ubezpieczony, wysokość strat poniesionych, stanowczo jeszcze oznaczoną być nie mogła. Dla wykrycia przyczyny poża-

ru, ścisłe śledztwo sądowe i policyjne zarządzono. — W cyrk. Wolskim, uczeń cukierniczy, Józef Pietraszko, pod Nr. 765 mieszkający, przez swawolę ranił swego kolegę Alfonsa Rejmana, nożem w lewą łopatkę. Rejman odesłany został do szpitala św. Ducha, Pietraszko zaś aresztowany. Rana Rejmana nieokazała się niebezpieczną. — Jan Łęcki, b. uczeń fabryki wyrobów metalowych, który d. 21 lipca (2 sierpnia), odebrał sobie życie przez poderżnięcie gardła, jak ze śledztwa okazało się, był idjotą i temu mianowicie przypisać należy przyczynę targnięcia się na swoje życie.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop.	19	*dziś* rs. 1 kop.	19.
Za frank	„ „ — „	32½	„ „ — „	32½.
Za złoty reń.	„ „ — „	66	„ „ — „	66.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Podróż Najdostojniejszych osób). Z Szui piszą do *Gołosu* pod 14 lipca: „Dowiedziawszy się, że Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca Tronu, wraz z Cesarzówną, w przejeździe do Niższego Nowogrodu przybędzie na stację szujsko-iwanowską kolei żelaznej 13 lipca, obywatele m. Szui i osady Wozniesieńskiej mieli możność za zezwoleniem Ich Cesarskich Wysokości wynurzyć Im wiernopoddańcze uczucia miłości i przywiązania. Nadzwyczajny pociąg z deputacją ze wsi Iwanowa i osady Wozniesieńskiej przybył 13-go do Szui, gdzie przyłączyła się do niego deputacja miasta i w południe pociąg ten wyruszył z Szui, a około godziny 2-ej stanął na stacji szujsko-iwanowskiej; cała deputacja od miasta, osady i wsi Iwanowa składała się z 50 osób. Około godziny 3½ po południu, dostrzeżony został zbliżający się pociąg Najdostojniejszych podróżnych i deputacja wyszła z dworca na platformę. Kiedy pociąg zatrzymał się, jeden z deputatów m. Szui, prezes urzędu ziemskiego i prezes zjazdu sądowego okręgu pokojowego P. P. Wołków, przemówił do Ich Cesarskich Wysokości w następujących słowach: „Wasze Cesarskie Wysokości! sędziowie pokoju szujskiego sądowego okręgu pokojowego, obywatele m. Szui i osady Wozniesieńskiej mają szczęście powitać Was, Następcę Tronu Cesarzewicza i Was Cesarzównę. Przy przedstawieniu się Waszym Cesarskim Wysokościom, nasza myśl, nasze serca zwracają się do naszego wspólnego Ojca, Najjaśniejszego Pana. Wielkie Jego imię, przez reformy Jego panowania zapisane zostało niestartemi rysami na stronicach historji i w sercu każdego rosjanina. Z uszanowaniem prosimy Wasze Cesarskie Wysokości, o zaświadczenie przed Jego Cesarską Mością uczuć, ożywiających wszystkie stany powiatu szujskiego, uczuć przywiązania i miłości dla Niego bez granic. Wasza Cesarska Wysokości! Niektórzy z nas mieli szczęście przedstawiać się Wam przy odwiedzeniu przez Was jarmarku niższo-nowogrodzkiego w 1866 r. W Waszej podróży wtedy towarzyszyły Wam, natenczas Najdostojniejszemu Narzeczonemu, nasze życzenia Wam szczęścia, nasze modlitwy. Obecnie nasze życzenia spełniły się—widzimy Was razem z Waszą Najdostojniejszą Małżonką Jej Cesarsko-Wysokością Cesarzówną, którą kocha cała Rosja. Prosimy o przyjęcie naszych powitań". Przy tych słowach huczne „hura" rozległo się w powietrzu. Następnie w imieniu szujskiej gminy miejskiej pełniący obowiązek burmistrza miasta, deputat A. A. Lichatów, a w imieniu osady Wozniesieńskiej, burmistrz osady S. N. Garelin doręczyli Ich Cesarskim Wysokościom chleb i sól, które miłościwie zostały przyjęte; potem Następca Tronu raczył zapytać się czy od tego punktu zaczyna się kolej żelazna szujsko-iwanowska, jaką ma długość do Szui i wsi Iwanowa. W tej chwili oznajmiono że wszystko gotowe jest do odjazdu. Pociąg ruszył, a huczne „hura" rozległo się znów ze wszystkich krańców otaczającej dworzec miejscowości. Zgromadzenie ludu było ogromne; wszyscy okoliczni mieszkańcy spieszyli na stację, żeby nacieszyć się widokiem Ich Cesarskich Wysokości. O godzinie 4½, nadzwyczajny pociąg ruszył napowrót do Szui i wsi Iwanowa.—W *Gońcu Urzędowym* oznajmiają, że Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz, raczył 11 lipca szczęśliwie przejechać guberję włodzimierską.

* (Manewra). Petersburgski korespondent do *Sowr. Lietop.* podaje jako pogłoskę, że przez dwa ostatnie dni manewrów w Krasnem-Siole, Najjaśniejszy Pan raczył być u pikiet pułku preobrażeńskiego, którym dowodził Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz i objechał wszystkie trzy bataljony. Ze swej strony Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz rozstając się z pułkiem i odjeżdżając do Sztokholmu raczył podarować mu 5,000 rsr. Suma ta, jak słychać, będzie złożona do banku i procenta z niej będą udzielane na tej samej zasadzie, jak się dzieje z kapitałem zapisanym przez zmarłego Wielkiego Księcia Michała Pawłowicza, dla zasługujących niższych stopni.

* (Bal). *Sar. Spr. Listok* donosi, że Ich Cesarskie Wysokoście Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu, Wielka Księżna Cesarzewiczowa i Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz, przyrzekli zaszczycić Swą obecnością bal, który miał być dany 24 lipca (5 sierpnia) w domu saratowskiego klubu szlacheckiego.

* (Nabożeństwo w języku ruskim). *Wil. Wiest.* w artykule wstępnym donosi o pierwszym w wieku bieżącym wypadku odprawienia całkowitego rzymsko-katolickiego dodatkowego nabożeństwa w języku ruskim. Wypadek ten należy zawdzięczać księdzu rzymsko-katolickiemu Ferdynandowi Senczykowskiemu, wikarjuszowi parafji miasteczka Błonie w pow. ihumeńskim w gubernji mińskiej. *Wil. Wiest.* powiada: „Już przeszło miesiąc w parafji Błońskiej, we wszystkich modlitwach i przy dopełnianiu obrządków, używa on zamiast polskiego, języka ruskiego, a w dni niedzielne i świąteczne, kiedy mszę odprawia proboszcz, ksiądz Ferdynand wchodzi na chór, i dźwięcznym głosem, towarzysząc sobie na organach śpiewa w języku słowiańskim, najużywańszą i najbardziej upowszechnioną w parafjach rzymsko-katolickich pieśń kościelną: „Pod Twą opiekę uciekamy się Bogarodzico, Dziewico!" zachowując śpiew w jakim śpiewa się w języku polskim... Po dostatecznem oswojeniu parafjan kościoła Błońskiego z językiem ruskim przy nabożeństwie rzymsko-katolickiem, ks. Ferdynand postanowił przemówić do nich po rusku i z ambony w kościele, a dla tego wybrał uroczysty dzień śś. apostołów Piotra i Pawła, 29 czerwca, kiedy w kościele było liczne zgromadzenie obywateli-katolików i włościan. Przed kazaniem, ks. Ferdynand odczytał ewangelję w języku ruskim, a po skończeniu kazania, odprawił nabożeństwo w ruskim języku za Najjaśniejszego Pana i cały Panujący Dom, podobnie jak także nabożeństwo odprawił 25 maja. Pierwsze ruskie kazanie do parafjan, poświęcił on wyjaśnieniu prawości i konieczności przywrócenia w kościele rodowitego dla białorusinów-katolików języka ruskiego. „Bywają niekiedy czasy",—mówił on —„w których najczystsza prawda jest uciśniona i przygnębiona przez fałszywe pojęcia i leży nieszczęsna, w oczekiwaniu, póki Opatrzność Boska nie otworzy zaciemnionych oczu i nie oświeci obłąkanego rozumu upartych". Za taką czystą prawdę uznał on konieczność ruskiego języka w kościele dla białoruskich rzymsko-katolików, a za obłąkanie—systematyczne usuwanie z kościoła rodowitego języka ruskiego i zastosowanie do kościoła wyłącznie języka polskiego, osłaniającego szkodliwą dla białoruskiego ludu i kraju „buntowniczą", jak kilka razy powtórzył ks. Ferdynand, propagandę. Kierując się tą myślą, zachęcał parafjan białoruskich, „kochających swój kraj rodzinny i religję rzymsko-katolicką, a pragnących szczęścia swych rodzin," do szczerego przyswojenia sobie języka ruskiego w modlitwach, obrzędach i nabożeństwie, i dowiedzenia przez to niezmiennego przywiązania i wiernopoddańczych uczuć dla Monarchy, a miłości dla braci wielkorusów.

* (Otwarcie kredytu). Do *Mosk. Wied.* piszą, że Najjaśniejszy Pan 8 lipca Najwyżej rozkazać raczył: otworzyć ruskiemu ajentowi wojskowemu w Ameryce, pułkownikowi artylerji Gorłowowi, kredyt na 145,000 papierowych dolarów, na wypłatę za zamówione przez rząd ruski 70 karabinów szybko strzelających 4, 2—linjowego kalibru, z przynależytościami i częściami zapasowemi i 700,000 metalicznych patronów. Z 145,000 dolarów, 10,600 pozwolono pułkownikowi Gorłowowi wydać według własnego uznania, na najęcie sortowników i inne nieprzewidziane rozchody. Pieniądze mają być płacone majstrom po dostawieniu za każdym razem 20 karabinów, które starannie rewiduje naprzód ajent.

* (Sprawa dróg żelaznych). *Birż. Wied.* donoszą, że 21 lipca (2 sierpnia) odbyło się posiedzenie komitetu głównego dróg żelaznych, pod prezydencją jenerał-adjutanta hrabiego Strogonowa. Przedmiotem posiedzenia była kwestja najdogodniejszego kierunku drogi żelaznej liweńskiej. Komitet główny, po bezstronnem roztrząśnięciu wszystkich danych, zakomunikowanych przez tych, którzy nakreślili trzy projekta, wybrał propozycję ziemstwa liweńskiego. Kierunek proponowany przez to ostatnie, jak wiadomo, od miasta Liwna do stacji Archangelskoje na budowanej obecnie drodze żelaznej orłowsko-jeleckiej, uznany został na tem posiedzeniu za najracjonalniejszy. W ten sposób projekt koncesji normalnej na drogę żelazną liweńską ułożony zostanie na zasadzie badań dokonanych przez ziemstwo, sama zaś koncesja udzieloną zostanie, jak się tego spodziewać należy, tej jeszcze jesieni.—Podług tejże gazety, zamierzony zjazd do Petersburga reprezentantów wszystkich dróg żelaznych prywatnych ruskich przyjdzie do skutku 7 (19) sierpnia, pod prezydencją jenerał-lejtnanta od inżenierji barona Delwiga. W posiedzeniach weźmie także udział reprezentant drogi żelaznej skarbowej moskiewsko-kurskiej. Na zjeździe tym mają być ułożone przepisy ogólne co do ujednostajnienia taryfy i zaprowadzenia stosownego ruchu pociągów. Nie ulega wątpliwości, że porozumienie się w tym względzie jest niezbędne w interesie publiczności. Życząc sobie np. udać się z Petersburga do Odesy, byłoby wielce pożądanem, ażeby można było kupić bilet na całą tę podróż, oddać pakunki raz jeden do samego miejsca przeznaczenia, nie zaś przechodzić dziesięć razy z jednej drogi na drugą. Ponieważ porozumienie w tym względzie jest niezbędne w interesie także samychże towarzystw, przeto zawarta będzie bezwątpienia w niedalekiej przyszłości konwencja pomiędzy rozmaitemi towarzystwami dróg żelaznych.

* (Wiadomość bibljograficzna). Czytamy w *Warsz. Dniew.*: W tych dniach wyszedł z drukarni Jaworskiego „Nowy elementarz ruski" (Новая русская азбука), ułożony przez D. Gołowa podług całkiem nowej metody, na zasadzie danych nabytych na drodze najnowszych doświadczeń na polu wychowania elementarnego. Na tym elementarzu, dzieci mogą uczyć się jednocześnie czytać i wymawiać prawidłowo, albowiem dla sylabizowania wybrane zostały wyrazy stosowne, ze wskazaniem, jak się one powinny wymawiać. Litery drukowane znajdują się tuż obok pisanych, ażeby dzieci mogły nauczyć się odrazu czytać tak druk, jak również pismo. Dla ćwiczeń w tym ostatnim rodzaju, przytoczone są wzory litografowane. Wypisy do czytania ułożone są z takiem ustopniowaniem, ażeby uczący się przechodzili niepostrzeżenie od ćwiczeń prostych i łatwych, do bardziej skomplikowanych i trudnych. Treść artykułów, jednocząc w sobie interes i naukę, zastosowana jest w zupełności do pojęć dzieci. W końcu elementarza znajduje się pięć ważniejszych modlitw i dwa listy litografowane ucznia Gogola (N. W.), dla ćwiczenia się w czytaniu drobnego pisma. Tak praktyczny układ nowego elementarza sam za siebie przemawia.

* (Wyrok w sprawie prasowej). Czytamy w *Birż. Wied.*: Dnia 16 (28) lipca, na posiedzeniu sądu okręgowego petersburgskiego, roztrząsana była sprawa redaktora czasopisma *Domasznaja Biesieda*, p. Wiktora Askoczeńskiego, oskarżonego o przywłaszczenie sobie cudzego artykułu dziennikarskiego. Sprawa ta wszczętą została za powodem p. Koszkarewa, który oświadczył, że artykuł jego pod tytułem: „Kilka wyrazów w przedmiocie ubóstwa", ogłoszony w *Permskich Eparchjalnych Wied.*, powtórzony został w *Domasznej Biesiedzie*, bez przytoczenia nazwiska autora. Artykuł ten przedrukowany był nie w całości i z niektóremi zmianami, jak oświadczył w sądzie redaktor p. Askoczeński. Nadmienił on przytem, że „artykuł wydrukowany w jakiem czasopiśmie, jest własnością nie autora, lecz redakcji", i że zatem p. Koszkarowowi nie służy bynajmniej prawo wszczynania sprawy. Lecz sąd nie podzielił tego zdania, i uznał p. Askoczeńskiego winnym przywłaszczenia sobie cudzego artykułu i skazał go na trzy miesiące zamknięcia w domu poprawy i na karę pieniężną.

KORESPONDENCJA DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Lwów, 3 sierpnia.

Wiadomo już, że p. Smolka, odezwą napisaną stylem napuszystym zapowiada, że obchód uroczysty 300-lecia unji lubelskiej, mimo zakazu policji odbędzie się. Tymczasem i to stronnictwo galicyjsko-ruskie, na które p. Smolka liczył, że weźmie udział w obchodzie na pamiątkę unji — stronnictwo ukrainofilów ogłosiło obszerny protest przeciw unji lubelskiej, którą nazywa aktem bezprawnym. (Protest der ruthenischen Nationalen gegen die allenfällige Deutung der so genannten Lubliner Union. Lemberg. 1869). Jutro pojawi się inny protest w *Słowie*.

Ciekawa rzecz jakie obok tych protestów może mieć znaczenie uroczysty obchód 300-lecia unji lubelskiej...

P. Szujski, mimo swego energicznego wystąpienia przeciw tak zwanej opozycji narodowej—odniósł zupełne zwycięztwo. Wyborcy obwodu sandeckie-

go dali mu wotum zaufania i oświadczyli się za obesłaniem rady państwa z tem zastrzeżeniem, aby w niej znów podniesiono znaną rezolucję galicyjską.

Hr. Gołuchowski i poseł Dubs, oba wybrani przez wyborców m. Lwowa, chcą złożyć a podobno już i złożyli mandaty.

Redaktora *Dziennika lwowskiego* za urządzenie ustawą wzbronionej demonstracji wpakowano przedwczoraj do kozy. Zastępuje go tymczasowo p. Karol Widman, ale tak niefortunnie, że już dziś numer wyszły z pod jego redakcji z nakazu prokuratorji skonfiskowano. W artykule tym wysławiaay jest T. Wiśniowski, który, jak wiadomo, za czynny udział w rozruchach zaszłych w roku 1841 w Galicji, był schwytany i do kryminału lwowskiego oddany, skąd nie wyszedł aż d. 31-go lipca 1842 r., aby zakończyć życie na szubienicy. Rodzina T. Wiśniowskiego postanowiła na jego pamiątkę wznieść kościół w Majdanie Górnym, i z tego powodu zaprosiła gości, pomiędzy którymi znajdowało się trzech demokratów ze Lwowa. Jeden z nich, wysławiając czyny T. Wiśniowskiego, miał nader podburzającą mowę, po czem usypano na pamiątkę kopiec. Proces wytoczono w tej sprawie przed tutejszy sąd przysięgłych.

Wice-marszałkiem na miejsce zmarłego Litwinowicza został mianowany p. Ławrowski.

Rząd zamierza zamknąć klasztor karmelitanek bosych w Krakowie. Co też nastąpi.

Jutro odbędzie się u dominikanów żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. Purkyniego staraniem mieszkających we Lwowie czechów. *H.*

Austrja i ziemie słowiańskie

* (Rozruchy). Z Austrji donoszą znowu o rozruchach, które atoli nie pozostają tym razem w styczności z kwestją klasztorów. Dnia 2-go sierpnia wybuchł w więzieniu sądu krajowego w Pradze pomiędzy aresztantami rokosz, dla przytłumienia którego musiano użyć siły zbrojnej. Na kilka zaś dni przedtem, w sobotę, zaszła w porcie dalmackim Sebenico krwawa bójka pomiędzy majtkami parostatku wojennego włoskiego *Monzambano*, który wpłynął poprzedniego dnia do tego portu, a ludnością miejską, przyczem odniosło rany 17 majtków włoskich, oraz znaczna liczba osób z ludu i dwóch żandarmów przybyłych dla przywrócenia porządku. Zarządzone zostało śledztwo co do tego wypadku i powodów do niego. Tymczasem parostatek wojenny *Monzambano* opuścił w niedzielę bardzo rano port Sebenico. (*Nordd. A. Z.*).

* (Delegacje.— Kwestja klasztorów.— Sprawy galicyjskie). *Wiedeń, 3 sierpnia.* Niechęć z powodu zawikłań, jakiemi grozi monarchji austrjackiej niezmordowana pisomanja kanclerza państwa, wzrasta coraz bardziej we wszystkich sferach niezależnych, i wyjdzie wkrótce na jaw w delegacjach w sposób wielce dla hr. Beusta niepożądany. Do *Pester Lloyda* piszą mianowicie ztąd, że większa część delegowanych węgierskich powzięła mocne postanowienie żądania, podczas rozpraw plenarnych nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych, zniesienia wszystkich poselstw przy dworach północno-niemieckich, z wyjątkiem naturalnie poselstwa w Berlinie. Toż samo zamierza uczynić wielu członków delegacji austrjackiej. Jeżeli przeto postanowienie to przejdzie w obu delegacjach, w takim razie znana nota z 12-go lipca mieć będzie przynajmniej ten skutek zbawienny, że położy koniec mięszaniu się kanclerza państwa do stosunków gabinetów północno-niemieckich pomiędzy sobą. Również przeciw utrzymaniu nadal ambasady w Rzymie podnoszą się w sferach delegacij coraz liczniejsze głosy; węgrzy głównie powstają na wielkie wydatki na tę ambasadę, nie pozostające bynajmniej w stosunku do korzyści przynoszonych przez nią, delegowani zaś austrjaccy nie dadzą się już teraz wprowadzić w błąd dowodzeniami co do niezbędności utrzymania nadal tej ambasady, zwłaszcza, że znany list kardynała Rauscher'a do hr. Taaffe'go dowiódł, że nawet ze strony umiarkowańszych dostojników kościoła nie można spodziewać się ustępstw na korzyść nowej ery. O losie listu kardynała Rauschera donoszą półurzędownie, że hr. Taaffe odczytał takowy na posiedzeniu rady ministerjalnej, na której postanowiono złożyć ten list do akt.—Takiż los spotka zapewne coraz liczniejsze petycje za zniesieniem wszystkich klasztorów. Po znanem wydarzeniu w klasztorze krakowskim, weszło w sferach liberalnych w modę agitować przeciw klasztorom; nie ma przeto nic dziwnego w tem, że petycje za zniesieniem tych instytucij, pokryły się szybko licznemi podpisami. Lecz masy ludu spoglądałyby złem okiem, gdyby chciano zniszczyć instytucje, które pomimo ich niedostatków, lud przyzwyczaił się poważać, i z temi właśnie sympatjami ministerstwo będzie musiało liczyć się. W wielu okręgach wpływ klasztorów na ludność wiejską jest nadzwyczaj wielki, i jak skoro zaczną tam podpisywać petycje przeciw zniesieniu klasztorów, w takim razie znajdzie się tu dziesięć razy więcej podpisów niż na petycjach żądających zniesienia klasztorów. Ministerstwo ma bezwątpienia ochotę wystąpić z nowym zamachem przeciw hierarchji, lecz jak w kwestjach politycznych ma ono do walczenia z niesnaskami pomiędzy narodowościami, tak samo w kwestjach społecznych, do liczby których należą także poniekąd sprawy kościelne, mieć ono będzie przeciw sobie nizki stopień oświaty prostego ludu; środki przeto energiczne w tym względzie mogłyby pociągnąć za sobą niebawem ten skutek, że włościanie byliby usposobieni dla wyższych klas społeczeństwa również nieprzyjacielsko, jak czesi i słoweńcy dla niemców.—Zdaje się, że rząd ma na myśli względem Galicji dziwne projekta. Po drażnieniu przez długi czas polaków galicyjskich na wszelkie sposoby i po daniu im zachęty do coraz większych żądań, rząd chce, jak się zdaje, chwycić się obecnie metody wręcz przeciwnej. Wiadomo, że wyższe sfery rządowe oświadczyły, iż niestosownem byłoby, ażeby jeden z arcyksiążąt znajdował się na pogrzebie Kazimierza W.; następnie zabroniona została uroczystość demonstracyjna w dniu rocznicy unji lubelskiej; obecnie zaś zdaje się, że wyższe sfery rządowe chcą zrobić całkowity rozbrat z polonizmem, powiadają bowiem, że p. Ławrowski, znany przewódca rusinów, został mianowany zastępcą marszałka krajowego galicyjskiego. Naturalnie, że wśród tych okoliczności, wszystkie osoby, które nie chcą mieć zajść bezpośrednich z rządem, śpieszą się z wycofaniem się z widowni politycznej i ze złożeniem swych mandatów do sejmu galicyjskiego lub do rady państwa. P. Dubs i hr. Gołuchowski uczynili to właśnie w tej chwili, za przykładem zaś ich pójdą prawdopodobnie po zamknięciu posiedzeń delegacji i inni przewódcy stronnictwa galicyjsko-polskiego. (*Nordd. A. Z.*)

* (Sprawy galicyjskie). Lwowskie *Słowo* pisze: „Organ komitetu zajmującego się urządzeniem uroczystości unji lubelskiej, *Dziennik lwowski*, w tych dniach w artykule wstępnym wynurzył myśl, że obchód wspomnionej unji bez udziału rusinów i innych słowian, nie ma dla Polski żadnego innego znaczenia, oprócz historycznego wspomnienia, a dla tego prawdopodobnie uroczysty obchód tej rocznicy, pewno nie będzie miał miejsca. W istocie prezes komitetu dr. Smolka, w d. 16 (28) lipca napisał w imieniu komitetu odezwę, w której mówiąc z zwykłem samochwalstwem o znaczeniu unji, powiada pomiędzy innemi co następuje: „Jeżeli zasada unji lubelskiej była tą życiodawczą siłą, która postawiła nasz naród tak wysoko w obec całej ludzkości, to częściowe tej zasady porzucenie, to zaniedbanie konsekwentnego jej przeprowadzenia, główną było upadku naszego przyczyną. Nie w Lublinie odnawiać wolno dzisiaj Polsce akt unji świętej, złote wesele narodów. Wina w tem Europy całej, ale i kara zarazem za własne nasze grzechy." Jednakże po tak uroczystem wyznaniu własnej winy, dr. Smolka w imieniu komitetu ogłosił następujący program narodowego święta, 300-letniej rocznic, unji lubelskiej we Lwowie, 12-go sierpnia: 1) o godzinie 10-ej ranna msza; usypanie kopca na Wysokim zamku; 3) wieczorem odpowiednie temu dniowi przedstawienie na polskim teatrze."

Francja.

* (Projekt reform). Z pomiędzy zdań prasy francuzkiej o złożonym w senacie projekcie reform, to co powiada *Opinion nationale*, charakteryzuje najtrafniej doniosłość drogi, na którą wszedł rząd. Pismo pomienione zwraca przedewszystkiem uwagę na tę okoliczność, że „po raz to pierwszy od ośmdziesięciu lat, konstytucja ulega zmianie zapomocą reformy, nie zaś w skutek rewolucji, co dowodzi, że konstytucja ta może być rzeczywiście uzupełnianą." Warto to więcej, niż odpowiedzialność ministrów, inicjatywa parlamentarna i t. d. Takie uznanie dla dzieła z roku 1852 ze strony pisma, które od pierwszej chwili swego istnienia należało do opozycji, jest bezwątpienia zjawiskiem wielkiej doniosłości, albowiem może być uważane jako symptom, że opozycja umiarkowańsza nie może już zajmować nadal stanowiska negacji bezwarunkowej względem reformatorskiej dążności teraźniejszego rządu, rozwijającej się niezmordowanie, lecz z umiarkowaniem roztropnem, i że z uznaniem zalet istniejącego faktycznie porządku rzeczy, chce skierować na przyszłość swą działalność jedynie do domniemanych ulepszeń, nie zaś do obalenia danych stosunków. Z tego stanowiska łatwo zrozumieć, dla czego inne także dzienniki liberalne, które także hołdowały dotąd opozycji umiarkowańszej, jak np. *Jour. des Débats*, *Temps* i t. d., oddając słuszność duchowi liberalnemu reform zapowiedzianych, uważają atoli takowe jedynie za punkt wyjścia dla dalszych zmian w konstytucji. Jeżeli zaś pisma barwy republikańskiej, jak *Rappel* i *Avenir national*, oraz organa starych stronnictw, jak *Univers* i *Gazette de France*, wyrażają się bezwarunkowo nieprzychylnie o rządowym programie reform, ta postawa taka, jak o tem przekonać mogło doświadczenie, wypadnie jedynie na korzyść rządu; gdyby bowiem reformy projektowane były zdolne zachwiać stanowisko dynastji i wywołać przyszłość niepewną i sprzyjającą knowaniom stronniczym, w takim razie republikanie i legitymiści byliby bezwątpienia ostatnimi w potępianiu takowych. Prasa angielska, bez różnicy barwy, odzywa się bardzo pochlebnie o planie reform we Francji, część zaś dzienników austrjackich mówi o tych reformach w zwykły sposób nieprzyjacielski, jakiego używa przy traktowaniu spraw zagranicznych. (*Nordd. A. Z.*).

* (Zaprzeczenie). *La Patr.* z dnia 4 sierpnia risze: *Opinion nationale* donosi, że cesarz przeznaczył 8 miljonów franków do rozporządzenia cesarzowej w jej podróży na wschód. Bywają przypuszczenia zbijające się same przez swoją przesadę, ale trudno zrozumieć, jak takowe znaleść mogły przystęp do *Opinion nationale*. W okoliczności tej dziennik ów dał się widocznie zaślepić duchem nienawiści, niedozwalającym mu spokojnie rozważać i rozumować.

Turcja i ziemie słowiańskie.

*(Zajście krwawe). Podług depeszy z Adrjanopola, ogłoszonej w gazecie *Wanderer*, miało miejsce niedawno w Kemer, pod Philippopoli, zajście krwawe pomiędzy kompanją żandarmów i ludnością wiejską. Powód do tego zajścia dała ta okoliczność, że mutesarif kazał zasekwestrować przemocą łąkę w okolicach Philippopoli.

Hiszpanja.

* (Powstanie karlistów). Korespondencja pochodząca z bardzo pewnego źródła donosi, że karliści odnieśli w d. 28-m lipca znaczną przewagę nad wojskami rządowemi. Dwie bandy utworzone w Nawarze, zajęły małe miasto Guardia i tam się usadowiły. Miasto to posiada około 2,500 mieszkańców; zależy ono od intendenta Pampeluny, panuje nad drogą wiodącą z Lograno do Vittoria, i nad wąwozami prowadzącemi do najniedostępniejszych części gór nawarskich; ze względów strategicznych miasto to ma istotne znaczenie. Nazajutrz po zajęciu tego miasta, atakowane ono było przez kolumnę ruchomą, wysłaną przez jenerał-kapitana, która miała do swojego rozporządzenia pół baterji górnej. Walka trwała cały dzień z wielką zaciętością. Karliści bronili się bardzo energicznie. Za nadejściem nocy wojska rządowe, nie mając amunicji i obawiając się ataku innych band, cofnęły się. Karliści pozostali panami miejsca. Po całodziennym odpoczynku, karliści niechcąc osłabiać swoich sił, wyruszyli dla prowadzenia dalej przedsięwziętej wojny partyzanckiej, ale czuwają ciągle nad miastem Guardia, w obrębie którego prowadzą swoje działania. (*La Patr.*).

* (Zwołanie rezerw). Podług telegramu z Madrytu z daty wtorkowej, rząd tameczny zamierza zwołać rezerwy. Środek podobny mógłby być spowodowany jedynie położeniem wewnętrznem i zaprzeczałby poniekąd wiadomościom dotychczasowym o zwichnięciu agitacji karlistowskiej. Czekać atoli potrzeba na potwierdzenie powyższej wiadomości telegraficznej.

Szwecja i Norwegja.

* (Unja skandynawska). *La Fr.* z dnia 4-go sierpnia pisze: Małżeństwo księżniczki Ludwiki, jedynej córki króla szwedzkiego, z księciem następcą tronu duńskiego, dało powód do wielkiego ożywienia w północnej Europie. Uczucie jedności skandynawskiej przebijało się we wszystkich okrzykach wydawanych przy uroczystości weselnej młodej pary królewskiej. Czy w tym związku małżeńskim należy upatrywać zaród mniej więcej blizkiego zjednoczenia trzech koron: duńskiej, szwedzkiej i norwegskiej? Czasy unji kalmarskiej są od nas bardzo oddalone, a powrót ich jest bardzo wątpliwym; spodziewać się jednak można, że związki łączące Danję, Szwecję i Norwegję ścieśnią się bardziej; utworzyć się z nich może jednolita i ścisła federacja.

Bibljografja.

Jurisprudencja senatu *z lat dwudziestu sześciu (1842—1867) opatrzona skorowidzem wyrazowym. Zebrał i wydał z upoważnienia komisji rządowej sprawiedliwości Piotr Kapuściński, urzędnik tejże komisji. Warszawa 1869 r. Str. CX, 944.*

Jurysprudencja senatu stanowiąca zbiór ważniejszych pytań prawnych, przy rozsądzaniu spraw przez IX departament senatu rozstrzygniętych, jest owocem głębokiej nauki i długoletniego doświadczenia prawniczego mężów, na stanowisku najwyższej magistratury w sądownictwie postawionych.

Daje ona bogaty materjał dla nauki prawa, wspiera drogocenną pomocą zawodowi sądowemu służących, a co najważniejsza, posługując częstokroć sądom niższym za pewną wskazówkę przy stosowaniu przepisów obowiązującego prawa, przyczynia się skutecznie do rozsądzenia w wątpliwych razach czynów spornych odpowiednio zasadom słuszności i sprawiedliwości. Przez jednostajność zaś wyrzeczeń, otwierając ufność w bezstronny wymiar sprawiedliwości, tem samem wpływa na zatamowanie źródła niepotrzebnych sporów.

Tak bogaty i drogocenny atoli zbiór jurysprudencji senatu, składanej komisji rządowej sprawiedliwości przy rocznych sprawozdaniach senatu, nie miał dotąd oddzielnego wydania.

Pierwotnie jurysprudencja senatu rozpowszechnianą tylko była, szczególniej między linją obrończą w egzemplarzach przepisywanych, nie małym kosztem, bo po *rubli srebrem kilkadziesiąt* opłacanych. Po raz pierwszy zaś ogłaszaną była w roku 1861 i 1862 w sposobie skróconym w *Dzienniku Powszechnym*, a następnie zamieszczaną była częściowo w rocznikach sądowych, w ostatnich 6-ciu latach wydanych.

Jakkolwiek częściowe to ogłaszanie jurysprudencji senatu, przynosiło nie mały pożytek, zwiększający się jednak corocznie zasób tej jurysprudencji, budził ogólny interes sądownictwa ogłoszenia drukiem całości.

Skutkiem tego, zyskawszy upoważnienie zwierzchniej władzy, przy pomocy osób nauki, p. Piotr Kapuściński urzędnik komisji rządowej sprawiedliwości, zebrał i wydał swoim nakładem *Całkowity zbiór jurysprudencji senatu* z lat 26, t. j. od roku 1842 po rok 1867 włącznie i zbiór ten opatrzył opracownym skorowidzem wyrazowym, który składając się z 6-ciu oddzielnych części, t. j.: 1. do *kodeksu cywilnego*, 2. do *ustawy hypotecznej*, 3. do *procedury*, 4. do *kodeksu handlowego*, 5. do *organizacji senatu, organizacji sądowej* i innych ustaw, tudzież 6. do *prawa dawnego polskiego*, obejmuje o ile można treściwe rozwiązanie wszystkich pytań jurysprudencji, tak, że w danym razie posłużyć może każdemu do szybkiego odszukania pytań w powołanym zbiorze jurysprudencji senatu, koleją lat zamieszczonych.

Wydanie powyższe stanowi jeden gruby tom in 12°, tekstu stronnic 944, a skorowidza str. 110 zawierający, jest zaś do nabycia w gmachu komisji rządowej sprawiedliwości i w księgarni pp. Gebethnera i Wollfa, po cenie rsr. 2 kop. 25.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 26 Lipca (7 Sierpnia).

Kalendarz.

W niedzielę 27 lipca (8 sierpnia), — śśw. Cyrjaka i Larga męcz. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 32; zach. o godz. 7 min. 38.

W poniedziałek 28 lipca (9 sierpnia), — św. Romana męc. Słońce wsch. o godz. 4 min. 34; zach. o godz. 7 min. 36.

We wtorek 29 lipca (10 sierpnia), — św. Wawrzyńca męc. Słońce wsch. o godz. 4 min. 35; zach. o godz. 7 min. 34.

Stan pogody.

Dziś z rana + 11.°5 R.

Wczoraj.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	752.4	750.9
Termometr Reaumura	+15.°3	+20.°3
Stan nieba	pogodny	pogodny

Największe ciepło + 21,°0 R. Najmniejsze ciepło + 13,°7 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 2.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w sobotę, opera w 8-ch aktach, **Piękna Helena.** — Osoby: Parys, syn Priama — p. *Filleborn;* Menelaus—p. *Szczepkowski;* Helena, jego żona — pani *Dowiakowska;* Agamemnon — p. *Prohazka*; Orest, jego syn — panna *Kwiecińska*; Kalchas, wielki wróżbita Jowisza—p. *Kozieradzki;* Achiles—p. *Matuszyński;* Ajax I-y — p. *Ziołkowski;* Ajax 2-gi— p. *Suszyński;* Bacchis służebna Heleny—panna *Gobert;* Leoena — panna *Rutkowska*, Partenis — panna *Herman* — (dwie powyższe wesołe córy Grecji); Eutykles kowal—p. *Borawski*; Filokomes, sługa Kalchasa — p. *Krupiński*; Niewolnik—p. *Jejde.* — *Jutro*, w niedzielę, **Widowisko bezpłatne**: opera **Małżeństwo przy latarniach**; 1-y akt baletu **Robert i Bertrand dwaj złodzieje**; **Kantata**.— *Wczoraj*, w piątek, dawano przysłowie dramatyczne **Cicha woda brzegi rwie**; komedje **Trzewiki balowe** i **Szuka siebie**, było osób 164.

DOLINA SZWAJCARSKA. —*Dziś i codziennie*, **Koncert** B. Bilsego, dyrektora królewsko - pruskiej orkiestry, złożonej z 60-ciu doborowych artystów. — We środy i soboty, **Koncerta symfoniczne**.— *Jutro*, w niedzielę:—I. Uwertura uroczysta, Ulricha; Hofball-tänze, walc Straussa; Sekstet i finał z op. „Hugonoci", Meyerbeera; Introdukcja z op. „Mignon", Thomasa. — II. Uwertura z op. „Semiramida", Rossiniego; Divertissement na trąbkę, Suppego; „Nad pięknym modrym Dunajem", walc Straussa; Kronika muzykalna, wielkie potpourri Bilsego. — III. Uwertura z opery „Ilka", Dopplera; „Freikugeln", Schnell-polka, Straussa; „Ave Maria", Schuberta; Marsz myśliwski, Bilsego.

Pojutrte, w poniedziałek:— I. Uwertura z op. „Westalka", Spontiniego; Victoria-walc, Bilsego; Introdukcja z op. „Lorley", Brucha; Potpourri z op. „Traviata", Verdiego.— II. „Waldleben" uwertura charakterystyczna, Kückena; „Les Gardes du Roi", walc z towarzyszeniem trąbki, Godfreya; Warjacje na temat oryginalny, Wüersta; „Offenbachiana", potpourri na melodje Offenbacha.— III. Uwertura z opery „Norma", Belliniego; „Serce kobiety", polka - mazurka, Straussa; „Spokojne szczęście", nocturno Vogta; Marsz koronacyjny z op. „Prorok", Meyerbeera.—Początek o godzinie 6 $^1/_2$. —Cena wejścia kop. 20. — *Wczoraj*, było osób 408.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

ELDORADO (przy ulicy Długiej).— *Dziś i codziennie*, przedstawienia **Towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich.** —Początek orkiestry o godzinie 7-ej, a przedstawienia o godzinie 8-ej. — *Pojutrze*, w poniedziałek, **przedstawienie** na benefis *Williama Lefèvre*, na którym wykonaną będzie po raz pierwszy przez p. Lagy i benefisanta wielka operetka „Les Troubadours".—Biletów można dostać w mieszkaniu panny Lagy i panny Henrietty w hotelu angielskim.— *Wczoraj*, było osób 221.

ALKAZAR (ulica Królewska). — *Jutro i codziennie*, **przedstawienie trupy niemieckich artystów,** pod dyrekcją pani Leopoldyny v. Lukatzy. — Początek o godzinie 7 $^1/_2$.— *Wczoraj*, było osób 483.

TIVOLI.—*Dziś i codziennie* przedstawienia **humorystyczno-wokalne** w języku polskim i **tańce** przy doborowej orkiestrze, pod dyrekcją p. Russanowskiego. — Zaczyna się o godzinie 8 wieczorem.— *Wczoraj*, było osób 128.

KASSINO (przy ulicy Ś-to Krzyzkiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia humorystyczne** w języku polskim złożone ze śpiewów i tańców, pod dyrekcją H. Modzelewskiego. -- Początek o godzinie 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 167.

ELYSIUM (dawniej pod Lipką, ulica Przejazd N. 5).— *Dziś i codziennie*, **Przedstawienie północno-niemieckich śpiewaków i dramatycznych artystów.** —Początek o godzinie 7 $^1/_2$ wieczorem.

W WENECJI PRAGSKIEJ. — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia** złożone z tańców, śpiewów i sztuczek **humorystycznych**.—Towarzystwo złożone z 10-u osób, pod dyrekcją Marcelego Ruseckiego. — Początek o godzinie 7 $^1/_2$.

WYSTAWA STEREOSKOPÓW z podarkami, czyli loterja bez przegranej allegri, — *codziennie*, w restauracji Bremera w domu przechodnim Rezlera przy ulicy Senatorskiej.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ.— *Dziś i codziennie*, **Wystawa widoku zamku Freienschloss i miasta Freimarkt w Styrji z drzewa korkowego.** — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

W PRADO za rogatkami Wolskiemi, zakład gastronomiczno-spacerowy, *codziennie* jest otwarty. — *W sobotę*, w niedziele i każde święto grywa **orkiestra** w pełnym komplecie, wspaniałe fajerwerki i ognie bengalskie. — Początek o godzinie 5-ej po południu. — Wejście w dni świąteczne od osoby kop 15. — Dzieci do lat 10-u bezpłatnie; starsze kop. 5.

* Wyjechali z Warszawy: jenerał-major *Nostic*, za granicę; tajny radca *Szamszin*, do Petersburga; rzeczywisty radca stanu *Popow*, do Płocka.

* Dnia 25 (6) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 74, wyzdrowiało 58, umarło 2, pozostało 1647 (mężczyzn 769, kobiet 818), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 172, kobiet 176.

* Dnia 25 (6) b. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan:* płci męzkiej 10, płci żeńskiej 12; *starozakonnych.* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 5, razem 31;—**zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* 9; *starozakonnych* —; — **umarło:** *chrześcjan:* płci męzkiej 9, płci żeńskiej 9; *starozakonnych:* płci mezkiej 3, płci żeńskiej 3, razem 24.

* Zmarli w tych dniach: Juljusz Hignet, urzędnik kancelarji hrabiego Namiestnika; Jan Miechowicz, obywatel miasta Warszawy, lat 63; Franciszek Kowalski, ławnik magistratu miasta Warszawy, lat 55; Józef Cieszewski, emeryt lat 94.

Ceny Targowe.

dnia 25 Lipca (6 Sierpnia) 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — do ruble sr.	i kopiejki		
Pszenica	12	60	7	50	7	87 $^1/_2$
Żyto	7	68	4	50	4	80
Jęczmień	—	-	—	—	—	—
Owies	4	56	2	70	3	85
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	60	—	90	1	-

Pud siana od kop. 30 — 33 $^1/_2$. Pud słomy od kop. 33 $^1/_2$ — 35.

Dowozy: Pszenicy 114; Żyta 183; Jęczmienia — ;

Owsa 286 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 26 Lipca (7 Sierpnia) 1869 r.

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne. . .		-	-	-	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	-
Pruski kurant za 100 tal.		—		.	.
PAPIERY (bez wartości kuponów					
Obligi Skarbu za rs. 100.		—		-	
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100 . .		—	—		
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę		—	—	.	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon. .		—	—	-	
„ „ „ bez kuponu .		—	—		—
Listy Zastawne III-g oOkresu Serji 1-ej za rs. 100		93	51	93	18
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).		93	68	93	43
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.		100	67	100	33
Listy likwidacyjne za rs. 100*) . . .		77	60	77	27
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100 .		—	—	-	
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		-	—	-	
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	..	—	
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		90	50	89	50
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	101	67
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	101	75
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100 .		174	-	—	—
„ „ „ z 1866 rs. 100 .		174	.	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji		103	—	102	25
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125 . . .		-	—	—	-
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100		.	—	—	-
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.		71	—	—	-
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę . . . . :		-		--	
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100		74	—	—	-
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100 . .		—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100		—	—	—	.
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.		-	—	—	-
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100 .		—	—	—	-
WEXLE.					
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	117	7 $^1/_2$	116	92 $^1/_2$
„ . . . „ „	k. t.	116	92 $^1/_2$	116	77 $^1/_2$
Wrocław . . „ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk . . . „ „	2 m.	—	—	—	
Hamburg . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	-
Londyn . . . 1 Ft. St.	3 m.	8	4	8	2 $^1/_2$
Paryż. . . . 300 Frank.	2 m.	96	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	96	45	96	30
Petersburg . . 100 Rsr.	1 m.	—	—		
„ . . . „ „	k. t.	100	—	99	83
Moskwa . . . „ „	1 m.	-		—	-
„ . . . „ „	k. t.	-		.	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs.—k. 48 $^8/_9$.

* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs.—k. 73 $^1/_3$.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 5231. Komisja Rządowa Sprawiedliwości.

Podaje do publicznej wiadomości, iż otrzymane w drodze urzędowej akta zejścia osób z Królestwa pochodzić mających, a za granicą zmarłych, jako to.

1. Franciszka Sadowskiego z Warszawy, w Genewie na d. 12 Sierpnia 1868 r. w wieku lat 57 zmarłego,

2. Jana Olczakowskiego również z Warszawy w Turynie na d 13 Lipca 1868 r. w wieku lat 25 zmarłego,

3. Romana Rzążewskiego z Gniewkowa, w gminie Bardoneki niedaleko Turynu w dniu 28 Czerwca 1868 roku w wieku lat 35 zmarłego,

4. Piotra Babieszki (może Papieskiego) z Pacanowa pochodzącego, w Medyolanie na d. 19 Sierpnia 1868 r. w wieku lat 28 zmarłego, przesłane zostały dwa pierwsze akta Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, trzeci Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Płocku. ostatni zaś, Prokuratorowi przy Trybunale Cywilnym w Kielcach, do odpowiedniego art. 94 K. C. P. postąpienia.

Warszawa, d. 10 (22) Lipca 1869 r.

Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.
3—3 Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. *5608. Радомская Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что назначенные 31 Іюля (12 Августа) с. г. въ Конскомъ Уѣздномъ Управленіи публичные торги на отдачу въ арендное содержаніе казенной пропинаціи въ деревняхъ экономіи Шидловецъ, согласно журнальному постановленію Казенной Палаты, состоявшемуся 23 сего Іюля (4 Августа) пріостановлены, вслѣдствіе заявленнаго желанія теперешнимъ арендаторомъ Янкеломъ Хужинскимъ объ оставленіи за нимъ сихъ угодій въ дальнѣйшей одногодичной арендѣ.

Г. Радомъ, Іюля 23 дня 1869 года.

Управляющій Отдѣленіемъ,
Асесоръ, Надворный Совѣтникъ,
Вышковскій
1—3 за Дѣлопроизводителя, Идзковскій.

N. D. *5347. Судъ Исправительной Полиціи въ Бѣлѣ.*

Симъ извѣщаетъ, что Фридерикъ Малекъ житель дер. Дембовецъ, приговоромъ здѣшняго Суда отъ 11 (23) Сентября м. г. утвержденнымъ Угол. Судомъ въ Люблинѣ за нарушеніе врачебныхъ уставъ на основаніи ст. 576 К. К. Г. и П. наказанъ денежнымъ штрафомъ въ количествѣ руб. сер. 10.

Г. Бѣла, 27 Іюня (9 Іюля) 1869 года.

Предсѣдательствующій Судья,
Валешынскій.

* * *

Podaje się do powszechnej wiadomości, że Fryderyk Małek mieszkaniec wsi Dembowice, wyrokiem Sądu tutejszego, a potwierdzonym przez Sąd Kryminalny w Lublinie, z mocy art. 576 K K. G. i P., za niedozwolone i błędne leczenie skazany został na karę pieniężną rs. 10.

Biela d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Waleszyński.

N. D. *5220. Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 19 Іюня сего года поступило въ оный прошеніе Австрійскаго подданаго Іосифа Ливчака о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на пороходный двигатель.

3—3 Г. Варшава, 7 Іюля 1869 года.

N. D. *5221. Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 10-го Іюля сего года поступило въ оный прошеніе фабриканта Роберта Боте о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на пневматическій огнегасительный приборъ, названный экстинкторомъ.

3—3 Г. Варшава, 7 Іюля 1869 года.

N. D. *5222. Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 7 Іюня сего года, поступило въ оный прошеніе Церемоніймейстера Двора Его Императорскаго Величества Петра Дурасова о выдачѣ ему и иностранцу Луэ, 10-лѣтней привилегіи на способъ приготовленія не промокаемыхъ тканей.

3-3 Г. Варшава, 5 Іюля 1869 года.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 5556. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpionej śmierci Wincentego Tarnowskiego właściciela dóbr Łuszew Wielki w Okręgu Błońskim położonych, otworzył się spadek do uregulowania którego wyznaczam termin na dzień 3 (15) Lutego 1870 roku, w Kancelarji Hypotecznej w Warszawie.

1—1 Kuczyński.

N. D 3030. Pisarz Sądu Pokoju w Petrokowie.

Ogłasza, że z powodu nastąpionej śmierci:

1. Marcanny z Lechowskich Piestrzyńskiej, współwłaścicielki nieruchomości Nr. 251, i

2 Michała Jeziorańskiego właściciela nieruchomości Nr. 212 i Nr 4, wszystkich w Mieście Gubernjalnem Petrokowie położonych, otworzył się spadek do uregulowania którego termin na dzień 1 (13) Listopada r. b. godzinę 10 z rana pod prekluzją wyznaczam.

Petroków d. 22 Kwiet. (4 Maja) 1869 r.

2—2 Głodziński.

N. D. *5625. Писарь Гарволинскаго Мировиго Суда.*

Со смертію Александра Экерсдорфъ владѣльца недвижимаго имущества въ г. Гарволинѣ № 235*a*, 17 (29) Августа 1868 года скончавшагося, открылось наслѣдство для окончанія, котораго назначенъ срокъ 3 (15) Февраля 1870 г. въ 10 часовъ утра въ Ипотечеcкой Канцеляріи.

Г. Гарволинъ, 21 Іюля (5 Авг.) 1869 г.

1—2 Косецкій, Подписарь.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 5290. Sąd Pokoju w Wieluniu. Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki:

1. Posesji narożnej w mieście Praszce Powiecie Wieluńskim przy ulicy Wrocławskiej i Dworskiej pod Nr. pol. 138 położonej, graniczącej z posesjami Tomasza Szymańskiego i Adolfa Hejman, składającej się:

a. Domu masiv murowanego, oficyny, szopy w ryglówkę i stajni murowanej.

2. Posesji przy ulicy Kaliskiej, na której wzniesiona stodoła murowana dachówką kryta, Nr. 31 ubezpieczeń.

3. Gruntu ornego.

a. Przymiarek $9\frac{1}{3}$ staj czyli 279 prętów długości, 3 pręty szerokości, graniczącego z gruntami z lewej strony Wincentego Zajączkowskiego, z prawej zaś Pawła Karczmarka z miedzami wspólnemi.

b. Wieruszczowczyzna $5\frac{1}{2}$ staj czyli 165 prętów długości, 8 prętów szerokości, między gruntami, z prawej strony Marjanny Gutman a z lewej drogą polną.

c. Zwanych zaś stawkami staj $5\frac{1}{3}$ czyli 160 prętów długości a 7 prętów szerokości pomiędzy gruntami z lewej strony Franciszka Stankowskiego, a z prawej dominialnemi Praszka.

d. Olszyna zwany staje 1 czyli długości prętów 30, a szerokości prętów 13, między gruntami Antoniego Orlikowskiego z prawej, a Franciszka Stankowskiego z lewej strony z miedzami wspólnemi.

4. Łąki Szyszkowską zwana, długości prętów $17\frac{1}{2}$, a szerokości $16\frac{1}{2}$, między łąkami Sukcesorów Jędreckiego z lewej i Pawła Karczmarka z prawej strony.

5. Łąki w stronie ku Krzyżancowicom, długości prętów 42, szerokości $8\frac{1}{2}$, graniczącą z łąkami z prawej strony Piotra Kukulskiego, z lewej Błażeja Skrzypka.

6. Łąki za kościołem parafjalnym długości prętów 40, szerokości 8, między łąkami z prawej strony Sukcesorów Tomasza Łuckiego, a z lewej parafjalną, a do własności Adama Mamelok należące.

Zawiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 22 Października (3 Listopada 1069 roku o godzinie 10 z rana w miejscu posiedzeń Sądu.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali, i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się. Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 156 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacji nie stawił się, to na żądanie któregolwiek z interesentów na karę rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług Art. 150 tegoż prawa, utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie dezyzji jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi w dni 8 od terminu oznaczonego na jawnem posiedzeniu Sądu tutejszego, i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu do ogłoszenia jej przytomnemi być powinni.

Wieluń d. 24 Cerwca (6 Lipca) 1869 r.

Podsędek, Jan Kozłowski.

N. D. 5589. Sąd Pokoju w Biełgoraju. Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania wywołania pierwiastkowej regulacji hypoteki:

1. Domu drewnianego gontem krytego, w mieście Tarnogrodzie przy ulicy Rynek pod N. pol. 439 położonego, wraz z placem na którym takowy stoi, ograniczonym własnościami z południa Antoniego Piskorek, a z północy Jakóba Larwińskiego.

2. Siedmiu zagonów gruntu za okopiskiem poczynających się od uliczki Przechodniej, a ciągnących się do granicy gruntów wsi Rożaina, graniczących miedzami wspólnemi od południa z gruntem Daniła Skasiewicza, a od północy z gruntem Wojciecha Gałki.

3. Pół ogrodu w drugim pasie, zaczynającego się od wału od uliczki Przejezdnej, a ciągnącego ćię do poprzeczki, graniczącego miedzą wspólną na południe z ogrodem Jakóba Kozy, a na północ Antoniego Ryczalczyk.

4. Ogrodu w pierwszym pasie od wału, zaczynającego się od uliczki Przechodniej, a ciągnącego się do wału, graniczącego z południa wspólną miedzą z gruntem Dymitra Łukijanja, a z północy z uliczką publiczną bez nazwy, na którym to ogrodzie stoi stodoła z drzewa słomą kryta i znajdują się drzewa fruktowe.

5. Dwóch ogrodów w pasie drugim, poczynających się od uliczki Miejskiej, a kończące się u gościńca Rożanieckiego, graniczących na południe z miedzą wspólną Antoniego, a dawniej Jana Piskorskiego, a z północy z bróżdą wspólną Daniela Stasiewicza, które to wszystkie grunta i ogrody, położone są w obrębie gruntów miasta Tarnogrodu.

Zawiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 4 (16) Listopada 1869 r. i wzywa takowych, aby w tym terminie osobiście lub przez pełnomocnika specjalnie umocowanego, stawili się celem przedstawienia praw swoich i usprawiedliwienia takowych.

Niestawający w tym terminie, ulegną skutkom prekluzji art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 przepisanym.

Termin do ogłoszenia decyzji w rozpoznaniu tej regulacji wydać się mającej, oznaczony został na dzień 7 (19) Listopada 1869 r. i od tego dnia czas odwołania się od takowej upływać zacznie.

Biełgoraj dnia 18 (30) Lipca 1869 roku.

Podsędek, Wołodkiewicz.

N. D. 5596. Sąd Pokoju w Pułtusku. Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki gruntów, do probostwa w Karniewie należących, własność obecnie skarbu stanowiących, w Okręgu Pułtuskim Gubernji Łomżyńskiej położonych.

Zawiadamia strony interesowane, że ta nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 17 (29) Listopada 1869 r.

Wzywa więc interesantów, iżby w terminie sami osobiście, lub przez prawnie umocowanych pełnomocników, stawili się z dowodami wykazującemi ich prawa, pod skutkami prekluzji Art. 154 i 160 prawa hypotecznego przewidzianej.

Właściciel niestawający na żądanie wierzycieli, ulegnie karze rsr. 1 kop. 50 i podłuh art. 150 tegóż prawa, utraci prawo dobrodziejstwa względem wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji co do regulacji nastąpi w dniu 20 Listopada (2 Grudnia) 1869 r. i na posiedzeniu Sądu i od tego dnia zacznie upływać czas odwołania się od niej, bez dalszych więc wezwań mający interes w terminie pilnować się winni.

Pułtusk dnia 8 (20) Lipca 1869 roku.

Podsędek, Jaworski.

N. D. *5495. Sąd Pokoju w Ostrołęce, Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki nieruchomości miejskiej w mieście Powiatowem Ostrołęce, Gubernji Łomżyńskiej, składającej się z placu i domu drewnianego dachówką krytego, tudzież chlewku w podwórku przy ulicy Rożańskiej pod Nr. 186 sytuowanego, dawniej własność Szmula i Estery z Abramów małżonków Tetelbaum stanowiącej.

Zawiadamia interesantów, że regulacja takowej odbędzie się w dniu 15 (27) Listopada) r. b. o godzinie 9 z rana, a to przed delegowanym Pisarzem Sądu, w terminie więc tym strony interesowane, z prawami swemi zgłosić się winny do protokułu pierwiastkowej regulacji, jeżeli nie chcą z takowemi być sprekludowanemi.

Ogłoszenie decyzji regulacyjnej nastąpi w dni ośm.

Ostrołęka dnia 14 (26) Lipca 1869 r.

Podsędek Tomasiewicz.

N. D. 5534. Sąd Pokoju w Stopnicy. Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej przez Bencjana Fornalskiego obywatela miasta Stopnicy, nowej regulacji hypoteki następujących realności:

1. Pod Nr. pol. 74 przy ulicy Nowomiejskiej i Staszowskiej w Stopnicy położonej, składającej się z placu, domu drewnianego, stodoły, dwóch stajni i oparkanienia.

2. Pod Nr. pol. 16 w rynku miasta Stopnicy sytuowanej, złożonej z placu i domu murowanego piętrowego.

3. Połowy nieruchomości pod Nr. pol. dawniej 45 obecnie 73 przy ulicy Staszowskiej i Nowomiejskiej w Stopnicy położonej.

Uwiadamia interesentów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 3 (15) Listopada r. b.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokólu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę rsr. 1 k. 50 do rsr. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek regulacyji wydaną będzie, nastąpi dnia 5 (17) Listopada roku bież., na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto, bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia jej, przytomnemi być powinni.

Stopnica dnia 18 (30) Lipca 1869 roku.

Podsędek, Nataniewicz.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. *5595. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 1 (13) Sierpnia r. b. o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje, na wykonanie robót restauracyjnych i pobudowanie nowych kloak w gmachu po Misjonarskim pod Nr. 403/7 przy ulicy Krakowskie Przedmieście położonym, przez Policję Wykonawczą na Cyrkuł X, Nowoświetski zajętym, od sumy rs. 2,400, wyraźnie rubli srebrem dwa tysiące czterysta wykazem kosztow obliczonej, w warunkach zamieszczony i do niniejszej licytacji podany.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 240 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . podaje niniejszą deklrację, iż podejmuję się wykonania robót restauracyjnych w gmachu po Misjonarskim pod Nr. 406/7 przy ulicy Krakowskie Przedmieście położonego, przez Policję Wykonawczą na Cyrkuł X, Nowo-Swietski zajętym, za sumę anszlagową wynoszące rs. 2,400 (wypisać literami) i odstępuję od takowych procentów NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekono-

micznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 240 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączem.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia NN.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Warszawa d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1869 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 5325. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej że w dniu 11 (23) Sierpnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na wykonanie robót restauracyjnych w areszcie policyjnym mieszczącym się w gmachu Ratuszowym od sumy na rs. 3,383 kop. 45½ wyraźnie na rubli trzy tysiące trz sta ośmdziesiąt trzy kopiejek czterdzieści pięć i pół wykazem kosztów obliczonej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejże vadjum w ilości rs. 338 i na koszta ogłoszenia rs 10 które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuje się wykonania robót restauracyjnych w areszcie policyjnym mieszczącym się w gmachu Ratusza, za sumę anszlagową wynoszącą - rs. 3,383 kop. 45½ (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 338 i na koszta ogłoszenia rsr. 10 przy niniejszem załączam

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa dnia 14 (26) Lipca 1869 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major,
Witkowski.

2—3 Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 5619. Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.

Podaje niniejszem do wiadomości, że w dniu 31 Lipca (12 Sierpnia) r. b. w Kancelarji Okręgu Naukowego odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje licytacja „in minus" na zrobienie i dostarczenie mebli (jako to: ławek, stołów, krzeseł, szaf i t. p. sprzętów) oraz innych utensyljów szkolnych dla Progimnazjum Żeńskiego w Kielcach, poczynając od sumy anszlagowej rs. 903.

Deklaracje do tej entrepryzy przedstawiane być mają w dniu wyżej oznaczonym do godziny 1 z południa.

Anszlag i warunki licytacyjne przejrzeć można w Kancelarji Okręgu w godzinach biurowych.

Deklaracje powinny być pisane na papierze stemplowym ceny kop. 75 podług wzoru niżej zamieszczonego, napisane zaś w innej formie, pomazane albo poskrobane, przyjętemi nie będą.

Do deklaracji powinno być dołączone vadium w ilości rs. 90.

W godzinie wyżej oznaczonej nastąpi otwarcie przyjętych deklaracji, w skutku czego, konkurent odstępujący najwyższy procent dla Skarbu, uznany będzie za utrzymującego się przy entrepryzie.

Warszawa d. 25 Lipca 1869 r.

p. o. Dyrektora Kancelarji, Michniewicz.
Naczelnik Wydziału, Sieczkowski.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia przez Kancelarję Okręgu Naukowego Warszawskiego zamieszczonego w N-rze Dziennika Warszawskiego podaję niniejszą Deklaracją, którą obowiązuję się zrobić i dostarczyć meble i utensylja szkolne dla Progimnazjum Żeńskiego w Kielcach, odstępując od sumy anszlagowej obliczonej na rs. 903 procent (wypisać wyraźnie liczbą i literami ilość odstąpionego procentu od sta) poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które dokładnie mi są wiadome i przezemnie podpisane.

Vadium . . . . . . załączam

Stałe moje zamieszkanie pod Nr. przy ulicy

Pisałem w dnia 1869 r.

N. D. 5620. Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.

Podaje do wiadomości, iż w dniu 5 (17) Sierpnia r. b. o godzinie 1 z południa w Kancelarji Okręgu odbywać się będzie „in minus" licytacja przez opieczętowane deklaracje na reperacją niektórych pawilonów Szkoły Głównej Warszawskiej, na które to roboty anszlagiem obrachowana jest suma rs. 1,539 kop. 49½.

Anszlagi i warunki licytacyjne na powyższe roboty przejrzeć można w Kancelarji Okręgu w godzinach biurowych.

Deklaracje powinny być pisane na papierze stemplowym ceny kop. 75, podług wzoru niżej zamieszczonego, w innej zaś formie napisane, poskrobane lub pomazane, przyjętemi nie będą.

Do deklaracji powinno być dołączone vadium w ilości rubli trzysta, a to w gotowiźnie.

W godzinie wyżej oznaczonej nastąpi otwarcie przyjętych deklaracji, poczem konkurent odstąpujący najwższy procent dla Skarbu, uznany będzie za utrzymującego się przy entrepryzie.

Warszawa d. 25 Lipca 1869 r.

p. o. Dyrektora Kancelarji, Michniewicz.
Naczelnik Wydziału, Sieczkowski.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia przez Kancelarją Okręgu Naukowego Warszawskiego, zamieszczonego w N-rze Dziennika Warszawskiego, podaję niniejszą deklaracją, którą zobowiązuję się uskutecznić reperację pawilonów Szkoły Głównej Warszawskiej, odstępując od sumy anszlagowej obliczonej na rs. 1,539 kop. 49½, procent (wypisać wyraźnie liczbą i literami ilość odstąpionego procentu od sta) poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnybh objętym, które dokładnie mi są wiadome i przezemnie podpisane.

Vadium w gotowiźnie rs. trzysta załączam.

Stałe moje zamieszkanie pod Nr. przy ulicy pisałem w N. dnia N. 1869 r.

N. D. 5600. Rada Instytutu Aleksandryjsko-Maryjskiego Wychowania Panien w Warszawie.

Podaje niniejszem do wiadomości, że w biurze rzeczonego Instytutu, odbędzie się w dniu 1 (13) Sierpnia r. b. o godzinie 11 z rana publiczna licytacja przez opieczętowane deklaracje, a po otworzeniu takowych, głośna licytacja (in minus) na rozmaite roboty w Gmachu Instytutowym na ogólną sumę anszlagową rsr. 1,870 kop. 83. Anszlagi, plany oraz warunki licytacyjne, przejrzane być mogą codziennie w godzinach biurowych w kancelarji Instytutu.

Warszawa d. 23 Lipca (4 Sierp.) 1869 r.

Członek Rady, N. Avenarius.
Sekretarz Rady, A. Zygmunt.

N. D. 5183. Inspektor Gimnazjum Realnego w Warszawie

Z upoważnienia JW. Naczelnika Dyrekcji Naukowej Warszawskiej z dnia 9 Kwietnia r. b. Nr. 1435, podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (16) Sierpnia r. b. o godzinie 5 po południu, w lokalu klasy rysunkowej przy ulicy Krakowskie-Przedmieście w pałacu Kazimierowskim, odbywać się będzie in plus licytacja przez opieczętowane deklaracje na ogółową sprzedaż trzech starych stolików mierniczych, tudzież pojedynczych części pozostałych po starych narzędziach fizycznych, na rsr. 187 kop. 95 oszacowanych.

Deklaracje składane być mają w dniu i miejscu wyżej oznaczonym do godziny piątej z południa.

Warunki licytacyjne odczytać i same przedmioty powyżej wymienione obejrzeć można każdodzienie prócz świąt u Rządzcy pałacu Kazimierowskiego w godzinach biurowych.

Deklaracje pod nieważnością winny być pisane na papierze stemplowym ceny kop. 30, podług wzoru poniżej zamieszczonego, bez skrobań i poprawek, przy dołączeniu vadium w ilości rsr. 20, wyraźnie rubli dwadzieścia w gotowiźnie.

W godzinie wyżej oznaczonej, po otworzeniu przyjętych deklaracji, konkurent postępujący najwyższy procent dla Skarbu za utrzymującego się przy licytacji uznanym będzie.

Warszawa d. 10 (22) Lipca 1869 r.

Inspektor, Radca Stanu, A. Bar.
Sekretarz Smoleński.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Inspektora Gimnazjum Realnego w Warszawie, zamieszczonego w N-rze Dziennika Warszawskiego, podaję niniejszą deklarację, jako pragnąc nabyć trzy stare stoliki miernicze, tudzież pojedyncze części, pozostałe po starych narzędziach fizycznych, na rsr. 187 kop. 95 oszacowane, postępuję od sumy szacunkowej NN. procent od sta (wypisać wyraźnie liczbą i literami ilość postąpionego procentu od sta) poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które dokładnie mi są wiadome i przezemnie podpisane.

Vadium w gotowiznie rsr. 20 załączam.

Stałe moje zamieszkanie pod Nr. N. przy ulicy N.

Pisałem w Warszawie dnia N. miesiąca N. 1869 r.

(podpisać imie i nazwisko).

N. D. 5622. Prawnie zajęte ruchomości, jako to: lustro, łóżko, różne meble jesionewe, 2 blaty do wag miedziane, kawałek nowego płótna, prześcieradła i t. p. przedmiota, w dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r. o godzinie 10 z rana na targu Grzybów, kafle wypalone czerwone, kafle surowe, gzemsy, pokrywki i t. p., w dniu 30 Lipca (11 Sierpnia) r. b. o godzinie 10 z rana na targu Stare-miasto, algierka futrzana męzka, szal wełniany popielaty, chustki wełniane, hawelok sukienny i t. p., w dniu 1 (13) Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana na targu Stare-miasto, różne meble machoniowe, obrazy i t. p. przedmiota, w dniu 4 (16) Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana na targu za Żelaną-Bramą w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

1—1 *Chraszczewski*, Komornik.

N. D. 5621. W dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) r. b. o godzinie 11 z rana w Warszawie na Grzybowie, rozmaite meble palisandrowe, machoniowe i jesionowe, między innemi fortepian, zegary i lustra, w dniu 30 (11) t. m. i r. o godzinie 11 z rana na targu publicznym przed Trzema-Krzyżami, meble, przez licytację sprzedane zostaną.

1 1 *Skierkowski*, Komornik.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. — ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 5590. W miesiącu Marcu r. b. niewiadomym sposobem **zaginął** w Petrokowie **Sola-Weksel na rs. 120,** wydany przez Berka Jakubowicz handlującego w Petrokowie na rzecz Hai Sztern. **Ostrzega,** że obecny posiadacz żadnej z niego korzyści odnieść nie może, gdyż stosowne zastrzeżenia gdzie należy poczyniono. 2—3—9812

N. D. 5598. Podaje do powszechnej wiademości, iż **Bilet Lombardowy** wydany za Nr. 14,716, 28,311, 18,044, 19,539 i 31,625, przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 19 Sierpnia 1869 to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji

1—3 9501

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. - Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 5372. *Люблинское Губернское правленіе*

Объявляетъ, что 11 (23) Августа с. г. въ 12 часовъ дня, въ присутвіи Губернскаго Правленія, будутъ производиться публичныя (in minus) торги на отдачу въ подрядъ поставки дровъ и отопленія обоихъ зданій Губернскаго Правленія, изъ коихъ одно занимаетъ Правленіе, а въ другомъ помѣщается Г. Начальникъ Губерній, въ теченіи 3 лѣтъ, то есть съ 28 Сентября (10 Октября) 1869 г. по такое же число 1872, на слѣдующихъ условіяхъ:

1) Торги должны производиться: за отопленіе одной печки отъ 13 руб. 65 коп. и на поставку дровъ: сосновыхъ отъ 4 руб. 50 коп. и дубовыхъ, березовыхъ или ольховыхъ отъ 5 руб. за кубическую сажень въ 216 футовъ, подрядъ же по сему предмету, долженъ остатся за тѣмъ изъ соискателей, который приметъ на себя отопленіе и поставку дровъ по цѣнѣ ниже той, какая опредѣлена къ торгамъ и какую будутъ предлагать другія участвующія въ торгахъ лица.

2) Желающія участвовать въ торгахъ, обязаны внести въ Люблинское Губернское, или либо Окружное Казначейство, на залогъ 150 руб. наличными деньгами или Государственными билетами, по курсу, дозволенными къ представленію на залогъ по подрядамъ съ казною, квитанцію же въ полученіи этихъ денегъ представить при объявленіи, которое должно быть составлено на рускомъ языкѣ по изготовленной для сего особой формѣ. Объявленія эти слѣдуетъ писать на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства, безъ подчистокъ и поправокъ, и вручить таковыя секретарію Губернскаго Правленія въ запечатанныхъ конвертахъ до 12 часовъ назначеннаго къ торгамъ дня. Залоговыя деньги тѣхъ изъ соискателей, которые откажутся отъ конкуренціи, будутъ имъ возвращены, залогъ же подрядчика останется въ Польскомъ Банкѣ для храненія въ предь до истеченія срока контракта, въ обеспеченіе исправнаго исполненія обязательствъ.

3) Прочія за симъ условія по означенному предмету, могутъ быть разсматриваемы въ Канцеляріи Прусутствія Губернскаго Правленія съ 10 утра до 2 часовъ по полудни ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ, воскресныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ Іюля с. г. № опубликованнаго въ официяльныхъ изданіяхъ, я ниже подписавшійся заявляю желаніе принять на себя на трехъ лѣтній періодъ, съ 28 Сентября (10 Октября) 1869 г. по таковое же число 1872 г. поставку дровъ и отопленіе печей въ зданіяхъ Люблинскаго Губернскаго Правленія, а именно:

1) За отопленіе одной печки въ теченіи зимняго періода, то есть съ 28 Сентября (10 Октября) по 29 Марта (10 Апрѣля) каждаго контрактнаго года по (столько-то руб. столько-то коп.) прописью)

2) За кубическую сажень сосновыхъ дровъ въ 216 футовъ по (столко-то руб. столько-то коп. прописью)

3) За кубическую сажень дубовыхъ, березовыхъ или ольховыхъ древъ въ 216 футовъ по (столько-то руб. столько-то коп. прописью)

Принимая при томъ всѣ установленныя и мнѣ достаточно извѣстныя условія по сему предтету.

Квитанцію (такаго то) Казначейства, въ приинятіи отъ меня на залогъ (столько-то руб. прописью) при семъ прилагаю, съ тѣмъ, чтобы залогъ этотъ, если торги за мною не останутся, возвращенъ былъ мнѣ по принадлежности.

Мѣсто жительства моего (тамъ-то, за симъ написать гдѣ, кѣмъ и когда объявленіе составлено, на которомъ четко подписать имя и фамилію.

Люблинъ дня 14 (26) Іюля 1869 года.

за Вице-Губернатора,
Совѣтникъ, Околовичъ.
за Секретаря Гаевскій.

N. D. 5342. *Управленіе Княжества Ловичскиго.*

Объявляетъ симъ, что въ присутствіи Управленія Княжества Ловичскаго въ селеніи Лышковице 1 (13) Августа с. г. въ 12 часовъ дня производиться будутъ публичные торги на производство ниже указанныхъ работъ при Скерневицкомъ Дворцѣ и зданяхъ къ оному принадлежащихъ:

1. На передѣлку крыши на строеніи названномъ лампуцерня, оцѣненную въ 258 руб. $81^1/_4$ коп.

2. На починку и покрытіе крыши на строеніи названномъ „Гарде-мебль", оцѣненныхъ въ 284 руб $67^1/_2$ коп.

3. На постройку новой рѣшетки и воротъ при паркѣ со стороны города оцѣненныхъ въ 591 руб. $81^1/_4$ коп.

4. На починку моста названнаго съ львомъ, оцѣненную въ 48 руб. 60 коп.

5. На починку потолка и оконъ въ аранжереи, оцѣненную въ 274 руб. 84 коп.

6. На починку челюстей и полокъ въ теплицѣ оцѣненную въ 28 руб. 55 коп.

7. На постройку новой печи съ устройствомъ трубы въ домѣ при плантѣ желѣной дороги оцѣненную въ 53 руб. 21 коп.

Итого 1,540 руб. 50 коп.

Желающіе торговаться обязаны представить на залогъ наличными деньгами или Государственными процентными бумагами 500 р. с., кои лицамъ за которыми не состоятся торги тотъ часъ будутъ возвращены, залогъ же лица за которыхъ состоятся торги, будетъ оставленъ на храненіи въ Казначействѣ Княжества до окончательнаго исполненія работъ и повѣрки прочности оныхъ подлежащимъ Архитекторомъ.

Всѣ показанныя работы предоставлены будутъ вмѣстѣ лицу принявшему обязательство исполнить оныя за самую нисшую цѣну, противу исчисленнымъ по смѣтамъ.

Ближайшія свѣдѣнія о работахъ и починкахъ выше изложенныхъ, желающіе могутъ получать у мѣстнаго Интенданта въ Скерневицахъ, ежедневно за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней.

Лышковице, Іюля 15 (27) дня 1869 г.

Помощникъ Управляющаго Княжествомъ,
Колежскій Совѣтникъ,
3—3 Стефановичъ.

N. D. 5315. *Dyrekcja Dróg Zelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgowskiej.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 1 (13) Sierpnia r. b. o godzinie 2 z południa odbędzie się w kancelarji Zawiadowcy stacji głównej Warszawa głośna in plus licytacja na sprzedaż różnych przedmiotów w powozach i na stacjach dróg żelaznych w ciągu kwartału IV r. z. przez pasażerów pozostawionych, a dotąd, mimo ogłoszeń, nie odebranych.

Mający chęć kupna zechcą się zebrać w terminie i miejscu wyżej oznaczonem, zkąd zalicytowane przedmioty, po uiszczeniu należności, wydane będą.

Warszawa, d. 11 (23) Lipca 1869 r.

N. D. 5184. *Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 4 (16) Sierpnia r. b. na Stacji Praga w gmachu głównym, w obecności Naczelnika Ruchu, odbytą zostanie głośna in plus licytacja, na sprzedaż różnych przedmiotów; przez pasażerów w wagonach pozostawionych, a pomimo ogłoszeń w pismach publicznych w terminie ozmaczonym nie odebranych.

Licytacja rozpocznie się od sum przez zebranych konkurentów podanych.

Postąpione na licytacji sumy winny być zaraz płacone gotowizną a nabyte przedmioty również zaraz odebrane.

Wykaz tych przedmiotów może być przejrzanym każdodziennie wyjąwszy święta, w biurze Zawiadowcy Stacji Praga w godzinach biurowych.

Warszawa dnia 22 Lipca 1869 r.

za Dyrektora, Kurcjusz,
Naczelnik Kancelarji, Radwan.

N. D. 5605. *Управленіе Новогеоргевской Крѣпостной Артилеріи.*

Вызываетъ желающихъ принять на себя поставку для сей Артилеріи нижеслѣдующихъ предметовъ:

Масла конопляннаго 38 фунт., сала говячевяго топленаго 29 пуд. 11 фунт. 86 золот., вѣтоши 31 пуд. 37 ф. 38 золот.

Торгъ назначается безъ переторжки 15 Августа съ 11 часовъ утра въ канцеляріи помянутаго Управленія торгъ будетъ производиться изустный, но дозволяется и присылка запечатанныхъ объявленій на точтомъ основаніи законовъ. Залогъ $^1/_4$ часть 95 р. долженъ быть представленъ передъ торгомъ. Условіе поставки желающія могутъ видѣть въ Новогеоргіевскѣ ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Кр. Новогеоргіевскъ, Іюля 21 дня 1868 г.

Командиръ Новогеоргіевской Крѣпостной
Артилеріи, Полковникъ,
1—3 Тунощенскій.

N. D. 5374. *Начальникъ Замостскаго Уѣзда.*

На основаніи распоряженія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 18 (30) Іюня с. г. за № 3447 симъ даетъ знать въ всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи Замостскаго Уѣзднаго Управленія 18 (30) дня будущаго Августа с. г. какъ въ пятой разъ назначеннымъ срокѣ съ 10 часовъ утра до 1 по полудни вслѣдствіе предоставленныхъ торговъ и условіями значительныхъ для арендатора новыхъ облегченія а въ особенности уменшенія количества слѣдуемыхъ къ уплатѣ податей съ 162 до 20 руб. сер. будутъ производиться публичные торги посредствомъ опечатанныхъ объявленій для отдачи въ 12-лѣтнее арендное содержаніе, считая продолженіе этого времени со дня состоявшихся торговъ, двухъ нижьнихъ этажей Ратушнаго зданія въ г. Замостье на прибавку отъ годично назначенной къ торгамъ суммы четыреста рублей серебромъ (№ 400 руб. сер.) съ тѣмъ однако, чтобы арендаторъ изъ собственныхъ денегъ передѣлалъ упомянутую выше часть ратушнаго зданія согласно утвержденной смѣтѣ стоимостью въ двѣ тысячи девятсотъ семьдесять рублей серебромъ (№ 2,970 руб сер.) нетребуя за это никакаго и отъ никаго ни малѣйшаго вознагражденія.

Притомъ сообщается, что лица представляющія свои объявленія должны необходимо составить таковыя по указанной ниже формѣ, приложить къ онымъ квитанціи казначействъ въ депозитъ коихъ были ими внесены залоги (залогъ же согласно 6 стат. утвержденныхъ условій опредѣленъ на 300 руб. сер.), что наличные деньги во время торговъ и даже прежде таковыхъ не будутъ во всѣ принимаемы, что декларацін должны быть вручену Помощнику Уѣзднаго Управленія по Хозяйственно-Административному Отдѣленію, непременно прежде за полъ часа до назначеннаго выше срока для начатія торговъ ибо по истеченіи таковаго во всѣ принимаемы не будутъ, что упомянутыя декларацін должны быть писаны на рускомъ языкѣ, четко, безъ малѣйшихъ ошибокъ и подчистокъ, а предполагаемые въ оныхъ суммы прописью и цифрами. Прочія же статьи утвержденныхъ условій, могутъ быть пересмотрены въ Уѣздномъ Управленіи во всякое время служебныхъ занятій, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Замостскаго Уѣзднаго Управленія отъ 12 (24) Іюля за № 5406, даю настоящую декларацію въ томъ, что желаю взять въ 12 лѣтнѣе арендное содержаніе, считая продолженіе этого времени со дня состоявшихся торговъ два нижные этажи Замостской Городской Ратуши за годичную сумму . . . . (написать буквами и цифрами), имѣющуюся уплачивать мною въ пользу Замосткой городской касы и независимо отъ того изъ собственныхъ денегъ безъ требованія малѣйшаго вознагражденія отъ кого бы то не было передѣлать упомянутую часть Ратушнаго зданія согласно утвержденной на эту цѣль смѣтѣ стоимости въ два тысяча невятьсотъ семьдесятъ рублей серебромъ, подвергаясь безъ условно всѣмъ прочьимъ статьямъ утвержденныхъ кондицій; касовую квитанцію въ принятіи отъ меня залога въ количествѣ . . . . . . руб. . . . при семъ прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ неудержанія на торгахъ положенный мною залогъ самъ получу или прошу выслать въ № . . . . на мой счетъ чрезъ почту № . . . . . . Постоянное мое жительство въ № . . . . . (написать мѣсто жительства), писано мною мѣсяца . . . . . дня . . . . . . 1869 года, четко написать имя и фамилію.

Г. Замостье, Іюля 12 (24) дня 1869 г.

2—3 Маіоръ, Езерскій.

N. D. 5373. *Начальникъ Замостскаго Уѣзда.*

Симъ даетъ знать во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи Замостскаго Уѣзднаго Управленія 19 (31) дня будущаго Августа с. г. какъ въ назначеннымъ въ первый разъ срокѣ съ 10 часовъ утра до 1 по полудни, будутъ производиться публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій для отдачи въ подрядъ постойки каменныхъ отхожыхъ мѣстъ при Замостской Городской Ратушѣ согласно утвержденной на эту цѣль смѣтѣ, на уступку, начиная отъ суммы 880 руб. сер. смѣтою и торговыми условіями опредѣленной.

Притомъ сообщается, что всякій желающій участвовать на торгахъ, долженъ представить свою декларацію необходимо по указанной ниже формѣ, приложить къ оной квитанцію казначейства въ депозитъ коего внесенъ имъ залогъ. (Залогъ же соразмѣрно смѣтнаго опредѣленія составлять 88 руб. сер.), что наличныя деньги во время торговъ и даже прежде таковыхъ не будутъ во всѣ принимаемы, что декларацін должны быть вручены Помощнику Уѣзднаго Управленія по Хозяйственно-Административному Отдѣленію, непременно прежде за полъ часа до назначеннаго выше срока для начатія торговъ, ибо по истеченіи таковаго во всѣ принимаемы не будутъ; что упомянутыя деклараціи должны быть писаны на русскомъ языкѣ, четко, безъ малѣйшихъ ошибокъ и подчистокъ, а предполагаемые въ оныхъ суммы прописью и цыфрами.

Прочія же статьи утвержденныхъ условій могутъ быть пересмотрены въ Уѣздномъ Управленіи во всякое время служебныхъ занятіи, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Замостскаго Уѣзднаго Управленія отъ 12 Іюля за № 5397, даю настоящую декларацію, что желаю взять въ подрядъ постройку каменныхъ отхожихъ мѣстъ при Замостской Городской Ратушѣ согласно утвержденной смѣтѣ за сумму . . . . (написать буквами и цифрами) подвергаясь безусловно всѣмъ статьямъ утвержденныхъ на этотъ подрядъ условій касовую квитанцію въ принятіи отъ меня залога въ количествѣ № . . . . при семъ прилагаю тѣмъ, что въ случаѣ не удержанія на торгахъ, положенный мною залогъ самъ получу или прошу выслать въ № . . . . на мой счетъ чрезъ почту № . . . Постоянное мое жительство въ № . . . писано мною мѣсяца . . . . дня 1869 года, (четко написать имя и фамилію).

Г. Замостье, Іюля 12 (24) дня 1869 г.

1—3 Маіоръ, Езерскій.

N. D. 5606. *Кольское Уѣздное Управленіе.*

Вслѣдствіе предписанія Калишской Казенной Палаты отъ 19 Іюля с. г. за № 405, Кольское Уѣздное Управленіе доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что по случаю несостоявшихся торговъ въ двухъ первыхъ срокахъ на аренду по приходскаго и по монастырскаго имѣніи въ городѣ Клодавѣ, будутъ производиться въ третіи разъ новые торги (in plus) въ сокращенномъ срокѣ 1 (13) Августа сего года въ 10 часовъ утра, въ присутствіи онаго Управленія, отъ суммы пониженной противу опредѣленной къ первымъ торгамъ, а именно:

1. На по приходскій участокъ въ городѣ Клодавѣ, срокомъ на три года, начиная съ 20 Сентября (1 Октября) с. г. по тоже число 1872 года, отъ суммы 1,202 рублей въ годъ.

2. На по кармелитскій участокъ въ гор, Клодовѣ срокомъ на три года, начиная съ 1 (13) Іюля с. г. по тоже число 1872 года, отъ суммы 330 руб. 75 коп

Каждый затѣмъ желающій торговаться, обязанъ прибыть лично, или выслать уполномоченное лицо въ означенный выше срокъ и мѣсто, и представить предварительный залогъ въ наличныхъ деньгахъ ликвидаціонныхъ или закладныхъ листахъ равняющійся $^1/_4$ части суммы опредѣленной къ торгамъ, равно обязанъ пріобрѣсть отъ подлежащей власти свидѣтельство о совершеннолѣтіи, поведеніи и состоятельности.

Торговыя кондиціи могутъ быть пересмотриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Коло, 23 Іюля 1869 года.

1—1 за Начальника Уѣзда, (. . . . . .).

N. D. 5586. *Кольское Уѣздное Управленіе.*

Вслѣдствіе предложенія Калишской Казенной Палаты отъ 18 Іюля с. г. за № 411, Кольское Уѣздное Управленіе доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что по случаю несостоявшихся торговъ въ двухъ первыхъ срокахъ, на аренду по приходскихъ участковъ расположенныхъ въ Кольскомъ Уѣздѣ будутъ производиться въ третій разъ новые торги (in plus) въ сокращенномъ срокѣ 30 Іюля (11 Августа) с. г. съ 10 часовъ утра, въ присутсвіи онаго Управленія отъ суммы пониженной на половину, противу опредѣленной къ первымъ торгамъ, а именно:

1. На по приходскій участокъ въ городѣ Гржегоржевѣ срокомъ на три года, начиная съ 1 (13) Іюня 1869 по тоже число 1872 года, отъ суммы 233 руб. 50 коп. серебромъ въ годъ.

2. На по приходскій участокъ Хелмно срокомъ на три года, начиная съ 1 (13) Іюля 1869 по тоже число 1872 г., отъ суммы 347 руб. 50 коп. сер. въ годъ.

3. На по приходскій участокъ Готель срокомъ на три года, начиная съ 1 (13) Іюля 1869 по тоже число 1872 г., отъ суммы 540 руб. 50 коп. сер. въ годъ.

4. На по приходскій участокъ въ городѣ Коло срокомъ на три года, начиная 17 (29) Сентября 1869 по тоже число 1872 г., отъ суммы 232 руб. 75 коп. сер. въ годъ.

Всякій затѣмъ желающій торговатся обязнъ лично прибыть или выслать уполно

моченное лице, въ означенный выше срокъ и мѣсто, и представить предварительный залогъ въ наличныхъ деньгахъ, ликвидаціонныхъ или закладныхъ листахъ равняющійся ¼ части суммы опредѣленной къ торгамъ, равно обязанъ пріобрѣсть себѣ свидѣтельство надлежащей власти, о совершеннолѣтіи, повѣденіи и состоятельности.

Торговыя кондицій могутъ быть пересматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно во время службы за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Коло, Іюля 22 дня 1869 года.

за Начальника Уѣзда, (. ....).

N. D. *5587. Начальникъ Плонскаго Уѣзда.*

Какъ назначенные торги, на отдачу въ двѣнадцати лѣтнее арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода въ экономіи Закрочимъ, отъ уменьшенной въ ¼ часть первоначальной арендной платы 15 (27) сего Іюля, въ Плонскомъ Уѣздномъ Управленіи не состоялись, то вслѣдствіе предписанія Плоцкаго Губернскаго Правленія отъ 28 Іюня с. г. за № 3424, объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что для произведенія новыхъ торговъ въ Плонскомъ Уѣздномъ Управленіи отъ уменьшенной въ половину первоначальной арендной платы, то есть отъ суммы 1,493 рублей въ годъ назначается срокъ къ 1 (13) Августа сего 1869 г. Желающіе участвовать въ торгахъ должны явиться въ Уѣздномъ Управленіи, въ назначенный срокъ и представить на залогъ сумму равняющуся половинѣ годичной арендной платы съ податьями. Кондиціи по этимъ торгамъ можно разсмотривать каждый присутственный день въ Уѣздномъ Управленіи.

Г. Плонскъ, Іюля 21 дня 1869 года.

Начальникъ Уѣзда, Маіоръ, (. . . . . .).

N. D. *5402. Магистратъ Губернскаго Города Радома.*

Выданная Радомскою Городскою Касою 24 Іюля (5 Августа) 1868 за № 62 депозитная квитанція въ представленіи въ оной залога 100 р. с. Ликвидаціоннымъ листомъ № 043.656 съ 12 ю купонами при снятіи подряда постройкѣ бесѣдки и Ледника въ новомъ публичномъ саду въ городѣ Радомѣ, Абрамомъ Финкельштайномъ, утѣрана онымъ, объявляя о семъ во всеобщее свѣдѣніе, Магистратъ предупреждаетъ, что квитанція эта не будетъ имѣть законной силы, ибо дубликатъ таковой выданъ будетъ Финкельштайну.

Г. Радомъ, 14 (26) Іюля 1869 года.

2—3 Президентъ, (. . . . . . .).

N. D. *5403. Магистратъ Губернскаго Города Радома.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи Радомскаго Городоваго Магистрата 18 (30) Августа с. г. въ 11 часовъ утра, посредствомъ запечатанныхъ объявленій написанной по приложенной формѣ на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства, будутъ производиться публичные торги на отдачу въ трехлѣтнюю съ 1 (13) Января 1870 и по 1 (13) Января 1873 г. аренду дохода Радомской Городской касы изъ мостоваго и плотиннаго сборовъ на рѣкѣ и гребели млечной, отъ настоящей арендной суммы 1,270 руб. сер. въ годъ (in plus).

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны въ назначинномъ срокѣ представить свои декларацiи и къ нимъ приложить квитанцію Городской касы или другаго казначейства на внесенный ими временный залогъ въ $^1/_{10}$ части 127 р. с. наличными деньгами или ликвидаціонными листами, сверхъ того всѣ должны имѣть гильдейскія свидѣтельства.

Торговыя кондиціи могутъ быть пересматриваемы въ присутствіи Магистрата за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Радомъ, 12 (24) Іюля 1869 года.

2—3 Президентъ, (. . . . . . .).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата Губернскаго Города Радома отъ 12 (24) Іюля с. г. за № 3190, даю сію декларацію, что желаю снять аренду дохода Радомской Городской касы изъ мостоваго и плотиннаго сборовъ на рѣкѣ и гребели млечной въ оночъ городѣ на время съ 1 (13) Января 1870 г. по 1 (13) Января 1873 г. за сумму по № р. с. въ годъ, съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій установленныхъ для настоящей аренды.

Квитанцію въ представленіи въ № касѣ, или № казначействѣ временнаго залога въ 127 р. с. (такими то деньгами) у сего прилагаю.

Мѣсто постояннаго жительства моего въ №.

Писалъ въ №, дня №, мѣсяца №, 1869 г.

(Здѣсь подписать имя и фамилію).

N. D. 5188. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala S-go Łazarza.

Podaje do publicznej wiadomości iż w dniu 31 Lipca (12 Sierpnia) r. b. o godzinie 5 z południa odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklararaje na dostawę 100 sążni całokubiczych drzewa sosnowego w szczapach podając za praetium liciti jednego sążnia rs. 8 kop. 50.

Pragnący zatem podjąć się tej dostawy mogą każdego dnia wyjąwszy Niedziele i święta zgłosić się do Kancelarji Szpitalnej w Warszawie przy ulicy Książecej w czasie od 8 do 12 rano i od 3 do 6 z południa dla odczytania warunków licytacyjnych, obejrzenia gatunku i wykładu drzewa przez Radę Szczegółową wymagnego, oraz złożenia na ręce Nadzorcy Szpitala vadium w ilości rs. 100 oznaczonego.

Warszawa d. 7 (19) Lipca 1869 r.

Opiekun Prezydujący,
Radca Stanu, Ferd. Werner.

3—3 Sekretarz Rzewski.

N. D. 5485. Komisarz Administracyjny Cyrkułów 1 i 2 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble i różne sprzęty gospodarskie w dniu 1 (13) Sierpnia 1866 r o godzinie 5 popołudniu w domu pod Nr. 1768 przy ulicy Ś to Jerskiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 19 (31) Lipca 1869 r.

2—2 Popiel.

N. D. 5486. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu, 1 i 2 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na sadysfakcję należności Skarbowych i Miejskich ruchomości a mianowicie, garnitur mebli machoniowych, dwa łóżka i zegar ścienny w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) 1869 r. o godzinie 5 po południu w domu pod Nr. 2570 przy ulicy Rybaki przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 19 (31) Lipca 1869 r.

2—2 Popiel.

N. D. 5599. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: fortepian machoniowy, 6 krzeseł, kanapa, stół, 2 fotele machoniowe, lustro, szafa olszowa, w dniu 1 (13 Sierpnia 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu Nr 2512 przy ulicy Kaczej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 14 (26) Lipca 1869 r.

1—2 Dobronoki.

N. D. 5595. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Siosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Edwarda Jarockiego Jubilera w Warszawie pod Nr. 471 zamieszkałego, praw nabywcy Augusta Wiedygiera, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego dawniej w Warszawie pod Nr. 2410/11, obecnie pod Nr. 572/3 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 10,000 z procentem 5% od dnia 10 (22) Lipca 1867 r. liczącym się i kosztów egzekucyjnych od Haskla Bardiower właściciela nieruchomości Nr. 403 w Pradze przy Warszawie położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 2 (14) Maja 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 403 przy ulicy Brukowej i Szerokiej położona, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału IV w Pradze w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym XII znajdująca się, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Haskla Bardiower należąca, zaś w dzierżawnem posiadaniu dochodów Zygmunta Taubwurcel za kontraktem urzędowym w dniu 17 (29) Kwietnia 1868 r. przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem w Warszawie sporządzonym wraz z nieruchomością Nr. 385/6 na lat 6, poczynając od d. 1 Lipca 1868 r. do 1 Lipca n. s. 1874 r. za cenę roczną ustanowioną rsr. 1,200 czyli w ogóle rs. 7,200 zostająca. Obok tego dochody z obydwóch wyż rzeczonych nieruchomości na skutek decyzji Magistratu miasta Warszawy z dnia 5 (17) Czerwca 1868 roku do Nr. 4882 pobiera za podatki Skarbowe Komisarz Administracyjny cyrkułu XII.

Nieruchomość zajmowana objęta jest jedną księgą wieczystą, stoi na gruncie czynszowym, czynsz opłaca się do Skarbu Królestwa rocznie w ilości rsr. 1 kop. 95, ogólna rozległość na szerokość wynosi około łokci 80, a na długość około łokci 100.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica czyli dom frontowy od ulicy Brukowej masiv murowany o parterze i jednem piętrze z facjatkami mieszkalnemi i piwnicami murowanemi sklepionemi o 3-ch kominach murowanych nad dach dachówką holenderką kryty wyprowadzonych.

2. Zabudowanie murowane pod półdachem z gontów z kominem murowanym nad dach wyprowadzonym o parterze i piętrze.

3. Mur frontowy z bramą dwuskrzydłową.

4. Oficyna murowana dachówką holenderką kryta z dwoma kominami murowanemi nad dach wyprowadzonemi.

5. Zabudowanie z drzewa w słupy od ulicy Brukowej i Skarbowej w kąt prosty postawione deskami kryte.

6. Komórki nowe z drzewa deskami kryte o trzech drzwiach.

7. Wozownia z drzewa w słupy postawiona deskami kryta.

8. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione gontami kryte, obejmujące spichrz oraz młyn konny o dwóch gankach.

9. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione gontami kryte, obejmujące dwie stajnie.

10. Brama na słupach w ziemię wkopanych.

11. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione gontami kryte z kominem murowanym nad dach wyprowadzonym.

12. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione gontem kryte, mieszczące w sobie wozownię.

13. Dom z drzewa w słupy od ulicy Szerokiej stojący gontami kryty, z dwoma kominami murowanemi nad dach wyprowadzonemi.

14. Dwie stajnie i dwie komórki z drzewa w słupy postawione, gontami kryte.

15. Komórka z drzewa zbita deskami kryta.

16. Kloaka z drzewa w słupy na środku podwórza postawiona, gontami kryta.

17. Podwórze w małej tylko części kamieniem polnym brukowane, w którym znajdują się dwie pompy balami cembrowane.

W nieruchomości zajętej oprócz stróża mieści się 23 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionyh.

Obszerniejsze opisanie znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Franciszka Siateckiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 2410/11 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego Wydziału I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono.

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. W. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 26 Maja (7 Czerwca) 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 5 (17) Czerwca 1869 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I dnia 3 (15) Września 1869 r.

Sprzedażą kierować będzie Franciszek Siatecki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono ta tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 5594. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Edwarda Jarockiego jubilera w Warszawie pod N-rem 471 zamieszkałego, praw nabywcy Augusta Wiedygiera, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subbastacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, dawniej w Warszawie pod Nr. 2410/11, obecnie pod Nr. 572/3 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 10,000 z procentem 5% od dnia 10 (22) Lipca 1867 roku czącym się i kosztów egzekucyjnych od Haskla Bardiower, właściciela nieruchomości pod Numerem 385/6 w Pradze przy Warszawie położonej zaś w Pradze pod Nr. 403 zamieszkałego, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 2 (14) Maja 1869 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 385 i 386 przy ulicy Brukowanej pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału IV w Warszawie, w cyrkule policyjnym i administracyjnym 12, na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu do Magistratu Miasta Warszawy rocznie rs. 6 kop 30 położona, dwie księgi wieczyste mająca, w naturze jednak zupełnie połączona z prawem własności do egzekwowanego dłużnika Haskla Bardiower należąca zaś w dzierżawnem posiadaniu dochodów Zygmunta Taubwurcel za kontraktem urzędow dniu 17 (29 Kwietnia 1868 r. przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem w Warszawie sporządzonym, wraz z nieruchomością Nr. 403 w Pradze na lat 6 od 1 Lipca 1868 r. do 1 Lipca n. s. 1874 r. za cenę roczną rs. 1,200 czyli w ogóle rs. 7,200 zostająca, obok tego dochody z obu tych nieruchomości na skutek decyzji Magistratu miasta Warszawy z dnia 5 (17, Czerwca 1868 r. do Nr. 4882 pobiera za podatki skarbowe Komisarz Administracyjny Cyrkułu XII.; ogólna rozległość wynosić może około łok. kwadr. 7,200

Na gruncie zajmowanej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa w słupy postawiony deskami szalowany na podmurowaniu, parterowy z facjatami, gontami kryty z dwoma kominami murowanemi nad dach wyprowadzonemi.

2 Dom parterowy z facjatkami z drzewa w słupy postawiony, gontami kryty, o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.

3. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione, gontami kryte, w małej części na mieszkanie urządzone. z kominem małym murowanym nad dach wyprowadzonym.

4 Zabudowanie z drzewa w słupy postawione gontem kryte, w którym mieści się 9 komórek, wozownia i kloaka o czterech sedesach.

5. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione, gontem kryte, dwie komórki obejmujące.

6. Spichrz z drzewa w słupy na podmurowaniu postawiony, gontem kryty.

7. Gołębnik z drzewa w kształcie komórki postawiony gontem kryty.

8. Ogródek fruktowy i warzywny sztachetkami z łat ogrodzony, a z dwóch stron parkanem.

9. Podwórze niebrukowane z rynsztokami gdzie niegdzie kamieniem polnym wyłożonemi, w którem znajduje się studnia z pompą drewnianą i kawałek sztachet.

W nieruchomości tej znajdaje się 21 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia po szczególe wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Franciszka Siateckiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 2410/11 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV w Pradze przy Warszawie pod Nr 381 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1869 roku.

Wniesione do księgi wieczystej powyższych nieruchomości pod Nr. 385 i 386 w Pradze przy Warszawie położonych d. 5 (17) Czerwca 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-tej z rana dnia 3 (15) Września 1869 r.

Sprzedażą kierować będzie Franciszek Siatecki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d 19 Czer. (1 Lipca) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 19 Czer. (1 Lipca) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 5598 Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Papieskiego obywatela w Pradze przy Warszawie pod Nr. 156/7 dawniej, a obecnie pod Nr. 285 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,700, z procentem od dnia 19 Października n. s. 1867 r. i sumy rsr. 4,300 z procentem od d. 14 Września n. s. tegoż roku jakoteż zaległego procentu kwoty rsr. 60, oraz kosztów egzekucyjnych od Gołdy Racy z Chorchsztejnów Cohn, Wolfa Cohn żony, właścicielki nieruchomości Nr. 2745 lit. *a*, w asystencji męża swego czyniącej z

tymże w powyższej nieruchomości w Warszawie zamieszkałej, protokułem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 18 (30) Czerwca 1869 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Lipowej i Radnej pod Nr. 2745 lit. *a.* hypotecznym, zaś Nr. 1 od ulicy Lipowej, a Nr. 8 i 10 od ulicy Radnej policyjnemi, w cyrkule policyjnym Zamkowym i administracyjnym I i XI. pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w gminie Magistratu miasta Warszawy położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Gołdy-Racy z Chorchsztejnów Cohn należąca, zaś w dzierżawnym posiadaniu Szlamy Grynszpan na czas od dnia 1 Października 1868 roku, do tegoż dnia i miesiąca 1869 r., za cenę dzierżawną rs. 300 za kontraktem urzędowym przed Rościszewskim Rejentem w Warszawie w dniu 14 (26) Października 1868 roku sporządzonym, hypotecznie objawionym zostająca. Stoi na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się czynszu rocznie do Magistratu miasta Warszawy rsr. 9, przybliżona rozległość wynosić może około łokci kwadratowych 3,800.

Na gruncie tej nieruchomości stoją następujące:

Zabudowania:

1. Dom z cegły palonej masiv murowany o parterze, pierwszem piętrze i mieszkaniach poddasznych, oraz piwnicach murowanych o trzech kominach murowanych nad dach dachówką holenderką kryty wyprowadzonych.

2. Kuczka z drzewa zbudowana na zewnątrz szabrowana z dachem cynkowym ściągowym.

3. Oficyna z cegły palonej masiv murowana, o parterze, pierwszem piętrze i suterenach pod półdachem blachą żelazną krytym, o 5 kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.

4. Zabudowanie z cegły palonej masiv murowane, mieszczące bóżnicę o parterze i pierwszem piętrze.

5. Komórka z drzewa zbudowana o parterze i jednem piętrze, blachą żelazną kryte.

6. Kloaki nad śmietnikiem z drzewa postawione deskami kryte o 4 ścianach.

7. Komórki z drzewa postawione deskami kryte o jednych drzwiach.

8. Studnia drzewem cembrowana z pompą, korbą i rurą drewnianą.

9. Brama od ulicy Lipowej z drzewa dwuskrzydłowa.

10. Parkan z galarowizny w słupy postawiony na granicy.

11. Ogródek warzywny i podwórka.

12. Parkan z galarowizny od ulicy Radnej długi około łokci 10.

13. Podwórze główne w którem trotoar kamieniem polnym brukowany.

W zajmowanej nieruchomości oprócz samej właścicielki mieści się 35 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia po szczególe wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Stanisława Rotwand Patrona, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału II, w Warszawie, pod Nr. 790 urzędującemu na ręce własne.

2. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wasilego Zachorow urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom d. 28 Czerw. (10 Lipca) 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1869 r. zaś w dniu dzisiejszym, do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana w Wydziale I, dnia 2 (14) Września 1869 r.

Sprzedażą kierować będzie Stanisław Rotwand Patron Trybunału Cywilnego w Warszawie którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 14 (26) Lipca 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 14 (26) Lipca 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 5583. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S., wiadomo czyni iż na żądanie Jana Zielińskiego właściciela ...r, we wsi Smoszewie Okręgu Płockim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do postępowania subhastacyjnego u Karola Sadkowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Płocku, w temże mieście zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,500 z procentem 5% od dnia 20 Października (1 Listopada) 1865 r., kosztów wyjęcia i doręczenia tytułu rs. 1 kop. 20. kosztów nakazu subhastacyjnego z doręczerar. 4 kop. 50 i późniejszych, od Aurory Kossobudzkiej, po Michale Kossobudzkim pozostałej wdowy, dziedziczki dóbr Przeciszewa, w powiecie Płockim położonych, w tychże dobrach zamieszkałej; aktem Teofila Slaskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Płocku, w dniu 10 (22) Stycznia 1868 roku rozpoczętym, a dniu 20 Stycznia (1 Lutego) tegoż roku ukończonym, zajęte i zaaresztowane zostały w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra ziemskie:

Przeciszewo lit. A. położone w parafii Zagroba gminie Kleniewo, powiecie Płockim guberuji Płockiej, odległe od miasta Płocka mil 3, od miasta Płońska mil 3, od miasta Warszawy mil 12, zostające pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Płocku, będące w posiadaniu poddzierżawcy Macieja Gorczyńskiego z głównym dzierżawcą Zefirynem Bureau, za kontraktem urzędowym przed Rejentem Holtzem w dniu 6 (18) Lipca 1866 r. na lat trzy zawartym, za cenę roczną po złp. 15,000 czyli rs. 2,250 poczynając od dnia 12 (24) Czerwca 1866 roku. Dobra te składające się z jednego kawała gruntu, niczyją obcą własnością, oprócz gruntów włościan uwłaszczonych nie przedzielone, obejmują ogólnej rozległości przybliżonym sposobem miary nowopolskiej około mórg 1037 prętów 248, z których na uposażenie włościan odeszło mórg 27 pręt. 168. a zatem folwark Przeciszewo obejmuje rozległości około mórg 1010 prętów 80 czyli włók 33 mórg 20 prętów kwadrat. 80; graniczą one na wschód z wsiami Bromirzem i Starożrebami, na zachód z wsiami Chudzyno i Chudzynek, na południe z wsią Sędek, na północ z wsiami Maliszewem i Maliszewkiem; w pomienionych dobrach Przeciszewo lit. A. znajdują się następujące budowle:

A. Budowle dworskie: 1. Dwór z cegły murowany dachówką, a przy okapach blachą kryty, niewykończony; przy dworze tym. 2. Oficyna stara w jaskułcze gniazdo pobudowana, dachówką kryta, z przystawką z drzewa, w szczycie gontami kryta, obejmująca w sobie sień, pięć pokojów, kuchnię spiżarnią i dwie komórki w przystawce tylnej. 3. Parsk w ziemi drzewem wyłożony ziemią kryty. 4. Domek z drzewa, słomą kryty, o jednej sieni, dwóch izbach, zachowaniu, zamieszkały przez służbę dworską. 5. Chlewy i kurniki z drzewa słomą kryte. 6. Lamus z kamienia polnego gontami kryty, do którego wchodzi się po wschodach drewnianych i w którym jest urządzona lodownia i piwnica, a nad nim drwalnia o 2 komorach. 7. Kloaka z cegły murowana, dachówką kryta. 8. Stodoła na podmurowaniu z drzewa ze słupami z cegły murowanemi, słomą kryta, o czterech klepiskach, pod jednym szczytowym sąsiekem są piwnice sklepione z cegły, z takąż posadzką, do których prowadzą wschody drewniane. 9. Owczarnia, szopa, i obora w jaskułcze gniazdo pobudowane, słomą kryte. 10. Stodoła z drzewa o dwóch klepiskach słomą kryta, z manieżem pod jednym dachem, przy manieżu na podmurowaniu z kamieni i cegły młynek zniszczony do mielenia słodu; w stodole umieszczona jest młocarnia o sile czterech koni i sieczkarnia o dwóch rzezakach nad młocarnią i z takową liczna, obie z fabryki Ewansa. 11. Stajnie i wozownia pod jednym dachem słomianym, w połowie z surówki, a w drugiej połowie z cegły palonej. 12. Studnia balami ocembrowana, z żurawiem. 13. Dzwonek na słupie drewnianym. 14. Spichrz z cegły murowany, dachówką kryty, z komorą na skład porządków gospodarskich przeznaczoną; obejmuje w sobie sień, z kąd wschody prowadzą na pierwsze i na drugie piętro, oraz dwie komory; pod spichrzem znajduje się piwnica, do której prowadzą wschody z cegły. 15. Budynek przy spichrzu stary z cegły, słomą kryty. 16. Obok spichrza zrąb po spalonej gorzelni z cegły, do jednej ściany przystawione są chlewki z drzewa w słupy deskami kryte. 17. Browar z cegły murowany gontami kryty, od frontu czyli w szczycie którego urządzone jest mieszkanie przez dziedziczkę zajmowane, o sześciu pokojach, sieni spiżarni, wędzarni, suszarni kuchni angielskiej, dwa boczne pokoiki przystawione do browaru kryte są deskami, u okapów przy tem mieszkaniu znajdują się rynny blaszane, ze sieni frontowej prowadzą wschody na górę, gdzie jest pokoik o dwóch oknach i poddaszu; w browarze znajduje się drwalnia izba zacierna, suszarnia, spichrz, a nadto kocioł ze schodkami, kilsztok i mielcuch; przy browarze jest wystawka z cegły gontami kryta, ze wschodami do piwnicy prowadzącemi, przy wejściu do której znajduje się studzienka przykryta balami, do odpływu wody z piwnicy służąca; w samym browarze umieszczone są zwykłe sprzęty i naczynia, jako to: kocioł miedziany z mosiężnym kranem, kadź zacierna, wanna do brzeczki i druga do mycia beczek, kilsztok, kosz drewniany, kadź zalewna, lasy druciane, kadź wodna, kadź zlewna, pompa drewniana do piwa z miedzianą rurą, pompa żelazna, rynny drewnianne, drągi z żelaznem okuciem, ława dębowa, wąż miedzianny do spuszczania piwa, drybus i wanienka, wiosła, garniec i kwarta, leje blaszane i drewnianny, arfa do słodu, kantuary, 10 beczek, ćwierć i półkercówka okute. 18. Pompa ssąca przed browarem, od której prowadzi rynna drewnianna do kadzi zalewnej. 19. Przy dworze niewykończonym i przy browarze jest płot z furtką i bramą.

B. Budowle wiejskie do dworu należące: 20. Kuźnia z chałupą z drzewa pod jednym dachem pobudowana, kleńcem kryta, w kuźni z kominem kowalskim z cegły murowanym, są narzędzia dworskie: miech, kowadło szparóg, szrubsztak i 10 młotków; w chałupie jest izb trzy i dwie sienie, w chałupie tej zamieszkuje służba dworska: Kazimierz Adamski kowal, który za mieszkanie i wynagrodzenie roczne rs. 30, oraz ordynarji korcy 10 na czas od dnia 23 Kwietnia 1867 r. do tegoż dnia w r. 1868, wykonywa wszelką robotę dworowi swemi węglami. 21. Chałupa po prawej stronie idąc od dworu z drzewa, słomą kryta, w której jedna izba z komorą na eży do dworu i zamieszkała jest przez parobka dworskiego. 22. Chałupa ostatnia po tejże samej stronie z drzewa, słomą kryta, o dwóch izbach i dwóch komorach oraz kuchni angielskiej, zamieszkała przez parobka dworskiego i Frańciszka Pełkowskiego młynarza, który z mieszkania i wiatraka płaci rocznie dworowi po rsr. 45 i obowiązany jest wszystko mleć bezpłatnie dla dworu, z pierwszeństwem przed innem mlewem za kontraktem prywatnym z dnia 23 Kwietnia 1866 r. na lat sześć z dziedziczką zawartym, do czego ma dodane dwie morgi ogrodu. 23. Wiatrak deskami okożuchowany gontami kryty, o jednem ganku, z dwoma kamieniami, w dzierżawie Frańciszka Pełkowskiego młynarza zostający; utensilia na wiatraku są własnością młynarza. 24. Karczma z krzyżulcu o trzech sieniach, czterech izbach, jednym alkierzu, zamieszkała przez Piotra Lewandowskiego karczmarza, który za wyszynk trunków dworskich pobiera piąty procent, i przez służbę dworską. 25. Chlewki z drzewa w słupy pod słomą pobudowane, do karczmy przystawione i 26 Piec do wypalania cegły.

Gospodarstwo rolne w dobrach Przeciszewie jest trzech polowe, z których: pole ozimne w gruncie klasy drugiej obejmuje rozległości około mórg 185, pole jarzynne w takimże gruncie około mórg 185, pole ugorowe w gruncie klasy drugiej i trzeciej około mórg 185 czyli razem około mórg 555.

Ogród owocowy ogrodzony płotem, zawierający inspekta o trzech skrzyniach i sześć ulów z pszczołami, oraz drzewa owocowe i takież krzewy, obejmuje rozległości około mórg 4.

Łąki od boru pod granicą Bromirza, ciągnące się do granicy Chudzynka, jednym pasem, które przerzyna rów obejmują rozległości około mórg 180.

Bór znajduje się: pod granicą wsi Starożreby, sosnowy, drągowina, obejmujący rozległości około morgów 100; pod granicą wsi Chudzynka dębowy i olszowy młody, około morg 15 pod granicą Cieszewa i Cieszewka olszowy i brzozowy, drągowina, około mórg 85; pieńki po wyciętym borze pod granicami wsiów Cieszewa, Cieszewka i Chudzyna, na pastwisko wspólny przeznaczone około mórg 40, razem około mórg 240 gruntu zawiera.

Wody stanowią: dwa kanałki małe zarybione, w ogrodzie owocowym połączone rowem, na którym jest mostek, obejmują rozległości każdy po prętów 30, czyli razem około prętów 60, nadto staw na łące zarybiony, obejmujący około prętów 120, wody więc obejmują w ogóle około prętów 180.

Nieużytki, jako to: place pod zabudowaniami dworskiemi i dziedzińcem, pod zabudowaniami wiejskiemi do dworu należącemi, w drogach przez grunta dóbr Przeciszewo przechodzących, wygonach i rowach, obejmują rozległości w ogóle około mórg 30 prętów 200.

Uwłaszczonym włościanom na wsi Przeciszewo przyznane są niektóre służebności, jako to: pasania bydła, wspólnie z dworskiem, zbieranie suszu, leżaniny, jałowcu i branie drzewa do reperacji budowli.

Dobra Przeciszewo opłacają podatków skarbowych rocznie w ogóle rsr. 832 kop. $12\frac{1}{2}$, a w tej liczbie zwrot pożyczki bankowej na maszyny rolnicze w r. 1867 wykazany jest na rsr. 420, zalegają też dobra w opłacie pomienionych podatków w ogóle rsr. 630 i to z tytułu dopiero co wzmiankowanej pożyczki bankowej.

Po zajęciu dóbr Przeciszewo lit. A. przez Komornika Slaskiego, gdy Jan Zieliński na żądanie którego też zajęcie nastąpiło, wniósłszy zajęcie to do księgi wieczystej dnia 1 (13) Marca r. b., dalszej subhastacji dóbr zajętych nie popierał; wyrokiem przeto Trybunału Cywilnego w Płocku z dnia 3 (15) Maja r. b., w miejsce pomienionego Jana Zielińskiego do dalszego popierania subhastacji dóbr Przeciszewo lit. A. w Okręgu Płockim położonych, podstawieni zostali: Pinkus Silberberg handlujący w mieście Płocku, Frańciszka z Łukowskich Skibińska, wdowa po Michale Skibińskim w mieście Warszawie, Władysław Sumiński obywatel, w dobrach Węgrzynowie okręgu Płockim i Bronisława z Sumińskich Leska, Ludwika Leskiego żona, w asystencji męża czyniąca i tenże Ludwik Leski czyli oboje ga małonkowie Lescy, we wsi Kręgi okręgu Pułtuskim, zamieszkali, wszyscy jako wierzyciele hypoteczni, obierający sobie prawne zamieszkanie do całego dalszego postępowania subhastacyjnego u Frańciszka Lebensztejn Patrona przy Trybunale Cywilnym w Płocku, w temże mieście zamieszkałego.

Zajęcie dóbr Przeciszewo w kopiach doręczono: 1. Antoniemu Oleckiemu Wojtowi gminy Kleniewo, do której wieś Przeciszewo należy, w dniu 28 Marca (9 Kwietnia) 1868 r. 2. Aleksandrowi Solnc w Naczelnikowi powiatu Płockiego, w dniu 5 (17) Kwietnia t. r. i 3. Stanisławowi Sulikowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Płocku w tymże dniu.

Akt zajęcia wniesiono do księgi wieczystej dóbr Przeciszewo lit. A. w Okręgu Płockim położonych, raz pod dniem 1 (13) Marca r. b., a następnie po wyroku podstawienie wyrzekającym, drugi raz w dniu 13 (25) Czerwca t. r., do księgi zaś zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej, w dniu dzisiejszym.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych przygotowanych do sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia dóbr Przeciszewo lit. A. odbędzie się na Audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku o godzinie 10 rano w dniu 2 (14) Września 1869 r.

Płock dnia 24 Czerwca (6 Lipca) 1869 r.
Asesor Kolegialny, Bielski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cyilnego w Płocku.

Płock dnia 24 Czerwca (6 Lipca) 1869 r.
Asesor Kolegialny Bielski.

N. D. 5623. Wiadomo czynię, iż w dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r. o godzinie 9 z rana w Starem-mieście, meble machoniowe i jesionowe, lustro i t. p., o godzinie 10 z rana w tymże miejscu, meble jesionowe i olszowe, szrubsztaki, pilniki, kubły, garderoba i t. p., a o godzinie 12 w południe na Sewerynowie, meble machoniowe, orzechowe, jesionowe i lipowe, fortepian i t. p., w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. o godzinie 10 z rana za Żelazną-Bramą, różne meble machoniowe, jesionowe i sosnowe i t. p., wszystko w Warszawie, w dniu tymże o godzinie 12 w południe na placu targowym w Pradze przy Warszawie, meble jesionowe, kufry, walizy rądle, łóżka żelazne, garderoba różna męzka i t. p., zaś w dniu 30 Lipca (11 Sierpnia) t. r. o godzinie 12 w południe w mieście Radyminie Powiecie Radymińskim, na placu targowym tegoż miasta, meble machoniowe i jesionowe, lustro, rądle miedziane, talerze porcelanowe i t. p., jako w drodze egzekucji sądowej zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedanemi będą.

1—1 Jan *Orłowski*, Komornik.
w Warszawie pod Nr. 543 *b.* ulica Długa (dawniej dom Elerta zwanym), zamieszkały.

N. D. 5626. Prawnie zajęte ruchomości przez publiczną licytację sprzedane będą, a mianowicie: dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) r. b. o godzinie 10 na Sewerynowie w Warszawie: meble machoniowe i jesionowe, suknie damskie i wazony porcelanowe, d. 1 (13) Sierpnia r. b. o godz. 11 rano na placu przy trzech Krzyżach w Warszawie meble palisandrowe, lustra, kandelabry, zegar, i t. p. a o godzinie 1 z południa na placu pod Lwem w Warszawie meble jesionowe i olszowe, lustro, lampa i t. p. przedmiota

1—1 M. *Rzewnicki*, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. *5348. Петроковскiй Судъ Исправительной Полицiи.*

Вызываетъ симъ Людовика Внукѣвичъ б. Бургомистра м. Каминска, Петроковскаго уѣзда и жену его Еву Внукѣвичъ, проживающихъ въ дер. Вiончинѣ, Лодзинскаго уѣзда, Петроковской Губернiи, нынѣ отлучившихся отъ мѣста своего жительства, чтобъ въ продолженiи 30 дней отъ ниже писаннаго числа явились въ здѣшнiй Судъ для объявленiя имъ приговора Варшавскаго Уголовнаго Суда отъ 23 Января (4 Февраля) 1869 года или увѣдомили Судъ о своемъ мѣсто пребыванiи, ибо въ противномъ случаѣ будетъ поступлено по закону.

Г. Петроковъ, 12 (24) Iюля 1869 года.
Председательствующiй Судья,
Хмеленскiй.

* * *

Zapozywa Ludwika Wnukiewicz b. Burmistrza miasta Kamińska Powiatu Petrokowskiego i żonę jego Ewę Wnukiewicz zamieszkałych ostatecznie we wsi Wiączynie, Powiecie Łodzińskim Gubernji Petrokowskiej a obecnie niewiadomych z pobytu, aby w ciągu dni 30 od daty tego zapozwu stawił się w Sądzie tutejszym dla wysłuchania wyroku Sądu Kryminalnego Warszawskiego z dnia 23 Stycznia (4 Lutego) r. b. w ich sprawie zapadłego, lub o miejscu swego zamieszka-

nia donieśli, gdyż wrazie przeciwnym Sąd postąpi podług prawa.

Petroków d. 12 (24) Lipca 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Chmieliński

N. D. 5524. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ въ присутсвіе свое въ установленный 30-дневный срокъ со дня напечатанія сего:

1. М вшу Ботковскаго.
2. Гирша Ботковскаго жители города Сувалокъ.
3. Мортхеля Вайсенберга жителя г. Людвинова.
4. Александра Жабинскаго жителя гор. Пржеросли, Сувалкской Губерніи, нынѣ неизвѣстныхъ съ мѣста пребыванія, для выслушанія приговора по дѣлу о нихъ послѣдовавшаго, въ противномъ ибо случаѣ по законамъ съ ними поступлено будетъ.

Г. Кальварія, дня 3 (15) Іюля 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa:

1. Mowszę Botkowskiego.
2. Hirsza Botkowskiego, misrzkańców m. Suwałk.
3. Mortchela Wajzenberga, mieszkańca m. Ludwinowa; i
4. Alexandra Żabińskiego, mieszkańca m. Przerośli Gubernji Suwałkskiej, aby w przeciągu dni 30 od daty zamieszczenia niniejszego, w Sądzie tutejszym, dla wysłuchania wyroku w sprawie przeciwko nim wydanego stawili się, w przeciwnym bowiem razie podług prawa z nimi postąpionem będzie.

Kalwarja d 3 (15) Lipca 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, de Johne.

N. D. 5522. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Симъ приглашаетъ Антона Гиневича происходящаго изъ города Понемоня, а нынѣ неизвѣснаго съ мѣста жительства, дабы для выслушанія рѣшенія по дѣлу Казимира Зіомкуса непременно въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ явился.

Г. Кальварія, Іюля 16 (28) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa Antoniego Giniewicza pochodzącego z miasta Poniemonia, a obecnie z pobytu swego zamieszkania niewiadomego. aby do ogłoszenia wyroku w sprawie Kazimierza Ziomkusa najdalej w dniach 30 do Sądu tutejszego przybył.

Kalwarja d. 16 (28) Lipca 1869 r.
Sędzia Prezydujący.
Radca Dworu. de Johne.

N. D. 5408. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Призываетъ симъ Мовшу Давидовича Любовича, жителя города Сувалокъ нынѣ неизвѣстно гдѣ пребывающаго дабы для выслушанія состоявшагося объ нимъ приговора непремѣнно въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ прибылъ или заявилъ гдѣ скрываетъ.

Г. Кальварія Іюля 11 (23) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Zarozywa niniejszem Mowsze Dawidowicza Lubowicza mieszkańca miasta Suwałk obecnie niewiadomo gdzie przebywającego aby dla wysłuchania zapadłego co doń wyroku niezawodnie w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego przybył lub doniósł gdzie przemieszkuje.

Kalwarja d. 11 (23) Lipca 1869 r.
Sedzia Prezydujacy,
Radca Dworu, de Johne.

N. D. 5563. *Сейнскій Мировой Судъ.*

Вызываетъ Филипа Василевскаго, отставнаго солдата изъ деревни Александровска неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія явиться въ здѣшній Судъ въ продолженіи 30 дней со дня понечатанія этого вызова, по собственному дѣлу, или донести о мѣстѣ пребыванія; здѣшнему Суду, или блажайшей полицейской власти; ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Сейны, дня 19 (31) Іюля 1869 года.
Предсѣдательствующій Сейнскаго Мироваго Суда, Грабовскій.

N. D. 5567. *Судъ Простой Полиціи въ Соколовѣ*

Вызываетъ въ присутство свое въ 30-дневный срокъ со дня напечатанія сего Владислава Барановскаго, прежде въ гминѣ Стердынь, Соколовскаго уѣзда проживающаго, нынѣ съ мѣста проживанія неизвѣстнаго, для снятія съ него показанія, по собственному его дѣлу, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по законамъ.

Г. Соколовъ, Іюля 15 (27) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій, Веберъ.

N. D. 5523. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ Мовшу Фельдмана жителя уѣзднаго гор. Владиславова, а нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія, дабы въ теченіи 30 дней со дня напечатанія сего, явился въ здѣшній Судъ для выслушанія пруговора того же Суда по собственному дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ, поступлено будетъ по законамъ.

г. Кальварія Іюля 16 (28) дня 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

N. D. 5103. *Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Мая 6 (18) с. г. на рѣкѣ Вислѣ возлѣ дер. Радзивѣ, гмины Лонцкъ, Гостынскаго уѣзда, Варшавской Губерніи, найдено плавающаго трупа мужчины, котораго тѣло подлежало уже корупціи, фамиліи и происхожденія неизвѣстнаго, роста болѣе средняго, лѣтъ около 30, чертъ лица по поводу корупціи незамѣтныхъ, бороды кротко подстрыженной, на головѣ, волосъ частію темно-русыхъ, убранаго въ бонжурку кортовую темнаго цвѣта, въ карманѣ которой былъ звергнутаго шнурка около 4 сажени глины грубости нальца и кусочекъ карандаша обыкновеннаго круглаго жилетку черную тибетовую застеглутую на пять металическихъ пуговицъ, и штаны кортовые зимовые бронзоваго цвѣта въ красныя и бѣлыя пятни, рубашку изъ голандскаго полотна съ наперстниками и манкетами на желтые запинки черно-емалированные величины копейки, холстяные подштанники, поясъ ременный лакированный поддерживающій штаны, на шеѣ матеріяльный шавль темный, на ногахъ камаши гвоздями деревяннымъ набитые, чулки бумажные дѣтородные части подпоясанные какъ подвергнутые руптуры.

Объявляя объ этомъ во всеобщее свѣдѣніе, Судъ и осить всѣ военные и гражданскіе власти а равно и частныхъ лицъ, кои могутъ имѣть какіе нибудь свѣдѣнія о фамиліи, мѣстѣ жительства и происхожденіи выше упомянутаго человѣка или же причинѣ смерти его сообщить таковое здѣшнему или ближайшему Суду

Г. Ленчица, 7 (19) Іюня 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья, Баеръ.

LISTY GOŃCZE.
СЪИСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 5074. *Судъ Исправительной Полиціи въ Радомѣ.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти тщательно слѣдить арестанта Осипа Стайняка, на три года и три дня въ арестантскія роты приговореннаго, бѣжавшаго 23 Іюня с. г. изъ Ивангородской Крѣпости, изъ деревни Рогожи, гмины Липа Козеницкаго уѣзда происходящаго, и въ случаѣ поимки онаго доставить надлежащимъ порядкомъ въ вышеименованную крѣпость, или въ здѣшній Судъ для поступленія съ нимъ по закону.

Примѣты Осипа Стайняка, отъ роду 26 лѣтъ, низокъ ростомъ, лице продолговатое, глаза сѣдые, носъ и ротъ умеронные, борода круглая, волосы на головѣ русые, одѣтъ въ арестантское платье.

Г. Радомъ, Іюля 1 (13) дня 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Костерскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby aresztanta Józefa Stajniaka, za kradzież na lat trzy i dni trzy rot aresztanckich skazanego, w dniu 23 Czerwca r. b. z twierdzy Iwangoród zbiegłego, ze wsi Rogozy. gminie Lipa, Powiatu Kozienickiego pochodzącego śledziły i wrazie ujęcia, aby onegoż do twierdzy Iwangoród lub Sądowi tutejrzemu dostewić zechciały.

Rysopis Józefa Stajniaka: lat ma 26, wzrostuśredniego twarzy ściągłej, oczów siwych, nosa i ust miernych, brody okrągłej, włosów blond, ubrauy po aresztancku.

Radom d. 1 (13) Lipca 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Kosterski.

N. D. 5020. *Судъ Исправительной Полиціи въ Хенцинахъ.*

Благоволить все власти наблюдающіе за порядкомъ и безопастностію въ краѣ тщательно слѣдить, а въ случаѣ поимки въ оной или ближайшій Судъ доставить Якова Мусялъ, жителя деревни Калина-Великая гмины Рацлавице Мѣховскаго Уѣзда, и Марянну Янушкову, изъ деревни Ксіонжнички гмины Михаловице того же Уѣзда, обвиняемыхъ въ кражѣ со вломомъ.

Примѣты Якова Мусяла: лѣтъ 24, ростъ средній, волосы русые. глаза темные, лице круглое, носъ и ротъ умѣренное.

Примѣты Маріянны Янушковой: лѣтъ отъ роду 50, ростъ хорошій, волосы темно-русые, глаза темные, лицо продолговатое, носъ продолговатой, ротъ большой.

г. Хенцины дня 3 (15) Іюля 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Межеевскій.

* * *

Wzywa wszejkie władze, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające. aby Jakóba Musiał mieszkańca wsi Kaliny-Wielkiej Gminy Rasławice, Powiatu Miechowskiego i Marjannę Januszkową z wsi Książniczki Gminy Michałowice, tegoż Powiatu o kradzież obwinionych ujęły i tutejszemu lub najbliższemu Sądowi dostawić zechciały.

Rysopis Jakóba Musiał: lat 24, wzrostu średniego, włosów ciemno-blond, oczów ciemnych, twarzy okrągłej. nosa i ust miernych,

Rysopis Marjanny Januszkowej: lat 50, wzrost dobry, włosy ciemno-blond. oczy ciemne, twarz ściągłą, nos ściągły, usta szerokie.

Chęciny d. 3 (15) Lipca 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Mierzejewski.

N. D. 5107. *Судъ Простой Полиціи въ Г. Ловичѣ.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти тщательно слѣдить еврея Рывана Бретштейнъ жители Уѣзднаго г. Ловича обняемаго въ кражѣ; бѣжавшаго изъ Ловичскаго детенціоннаго ареста и въ случаѣ поимки его, представить надлежащимъ порядкомъ въ вышеимѣнованный или ближайшій Судъ.

Примѣты: 48 лѣтъ отъ роду, роста средняго, глазъ черныхъ, волосъ черныхъ, лицо продолговатое, особые примѣты: пальцы у правой руки кривые, боленъ на килу и носить бороду и усы короткіе, одѣтъ въ черное еврейское платье, штаны изъ темнаго канифаса, юхтяные длинные сапоги, черную шапку съ козыркомъ.

Г Ловичъ, 25 Іюня (7 Іюля) 1869 года.
Асесоръ Трибунала, и. д. Подсудка,
Колежскій Асесоръ, Знаевскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad niebezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na starozakonnego Rywana Bretsztein mieszkańca miasta powiatowego Łowicza obwinionego o kradzież, zbiegłego z tutejszego aresztu detencyjnego, baczną uwagę zwracały i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu odstawić raczyły.

Rysopis: lat 48, wzrostu średniego, oczów czarnych, włosów czarnych, twarzy ściągłej i znaki szczególne palce u prawej ręki krzywe, ruptura i zarost krótk; ubrany w czarny żydowski hałat. spodnie z ciemnej dymy, buty czarne długie, czapkę czarną sukienną z daszkiem.

Łowicz d. 25 Czerwc (7 Lipca) 1869 r.
Asesor Trybunału,
p o. Podsędka, Znajewski.

N. D. 5061. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Кѣльцахъ.*

Просить всѣ военныя и гражданскія власти наблюдающія за порядкомъ края. обращать особенное вниманіе на Моська Файнера, жителя города Пинчова, Кѣлецкой Губерніи обвиняемаго въ убійствѣ, нынѣ состоящаго въ безвѣстномъ отсутствіи и въ случаѣ поимки доставить его подъ сильною стражею въ здѣшній Судъ.

Примѣты Файнера: лѣтъ отъ роду 49, ростъ средній, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣренные, волосы и борода сѣрые. лицо полное круглое, тѣлосложенія хорошаго.

Г. Кѣльцы, 27 Іюня (9 Іюля) 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья.
Мицинскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad bezpieczeństwem w Kraju czuwające, aby na Mośka Fajnera z miasta Pińczowa Gubernji Kieleckiej pochodzącego, o zabójstwo obwinionego i zbiegłego, baczną uwagę zwracały, wrazie pojawienia się ująły i pod silną strażą Sądowi tutejszemu odesłały.

Rysopis jest następujący: lat 49, wzrost średni, oczy szare, nos i broda umiarkowane, włosy i broda siwe, twarz pełna okrągła budowy dobrej.

Kielce d 27 Czerwca (9 Lipca) 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Miciński.

N. D. 5126. *Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ все военныя и гражданскія власти, дабы въ случаѣ поимки Фрыдерка Штейке, имѣющаго 29 лѣтъ отъ роду, лутеряна, мельника, въ остальное время въ мѣстечкѣ Бобровники проживающаго, нынѣ по мѣсту своего жительства неизвѣстнаю, доставили въ сей Судъ

Плоцкъ, Мая 30 (Іюня 11) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья.
Новодворскій.

* * *

Wzywa wszystkie wojenne i cywilne władze ażeby wrazie ujęcia Fryderyka Sztejke, mającego lat 29. ewangelika młynarza, ostateczuie w mieście Bobrowniki mieszkającego, obecnie z pobytu niewiadomego, dostawić zechciały do Sądu tutejszego.

Płock d. 30 Maja (11 Czerwca) 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 5254. *Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Приглашаетъ всѣ власти наблюдающіе за порядкомъ и безъопасностію, дабы на Францишку Зильскую обвиняемую въ кражѣ, проживавшую въ деревни Оссувко, гмины Оссувко, Липновскаго уѣзда а нынѣ съ мѣста жительства неизвѣстную, обратили особенное вниманіе, и въ случаѣ придержанія доставили и въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты Зильской: Лѣтъ отъ роду 60, ростъ малый, волосы сѣдые, глаза голубые, носъ умѣренный, подбородокъ круглый, особенныхъ примѣтовъ неимѣетъ.

Г. Плоцкъ, Іюля 1 (13) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Franciszkę Zilską, o kradzież obwinioną, ostatnio we wsi Ossuwku, gminie Ossuwko, powiecie Lipnowskim zamieszkałą, a obecnie z miejsca pobytu niewiadomą, ściśle śledziły i w razie ujęcia Sądowi tutejszdmu, lub najbliższemu dostawić raczyły.

Rysopis Zilskiej jest następujący, lat 60, wzrostu małego, włosu siwych, oczu niebieskich, nos umiarkowany, podbródek okrągły, znaków szczególnych żadnych

Płock d. 1 (13) Lipca 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 5562 *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти тщательно слѣдить за,

1. Лейбою Петрушанасомъ лѣтъ 50 отъ роду, роста средняго, лица круглаго, глазъ сѣрыхъ, роста умѣреннаго, носа толстаго, русыхъ волосъ, особыхъ примѣтъ неимѣющаго; за
2. Шмуйлою Брилантомъ, лѣтъ 50 отъ роду, большаго роста, продолговатаго лица, сѣрыхъ глазъ, умѣреннаго рта, продолговатаго носа, сѣдоватыхъ волосъ, примѣтъ особыхъ неимѣющаго и за
3. Лайзеромъ Брилантомъ, лѣтъ 30 отъ роду, средняго роста, бурыхъ глазъ, круглаго лица, рыжихъ волосъ, умѣренныхъ—рта и носа, особыхъ примѣтъ неимѣющаго евреями, жителями города Понемоня, Маріямпольскаго уѣзда, Сувалкской Губерніи, обвиненными въ кражѣ, бѣжавшими изъ мѣста своего жительства, и скрывавшимся отъ наказанія а въ случаѣ поимки ихъ, представить надлежащимъ порядкомъ въ здѣшній или ближайшій Судъ мѣста задержанія.

Г. Кальварія, дня 15 (27) Іюля 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

N. D. 5602. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Проситъ военно и гражданско полицейскіе власти, строго слѣдить за отлучившимся изъ мѣста жительства Иваномъ Петрушкевичемъ, и въ случаѣ розыска препроводить его за карауломъ въ здѣшній или ближайшій Судъ. Примѣты: отъ роду 24 лѣтъ, ростъ средній, лицо круглое, волосы темные, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣренные особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Г. Кальварія дня 16 (28) Іюля 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa wszelkie władze policyjne, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby zbiegłego z miejsca zamieszkania Jana Pietruszkiewicza, jak najściślej śledziły i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu pod ścisłą strażą dostawiły. Rysopis: lat 24, wzrost średni, twarz okrągła, włosy ciemne, oczy szare, nos i usta proporcjonalne, znaków szczególnych żadnych.

Kalwarja, d. 16 (28) Lipca 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, de Johne.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.